

[1971 டிசம்பர் 7]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

திருக்கும் சங்கங்களுக்கு அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு அளிக்காத முறையில் நமது முதல்வர் அவர்களும், மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அவர்கள் அழைத்த நிகழ்ச்சியில் பங்குகொள்ளாமல் இருந்தார்கள். அது பெரிய அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது.

மின்சாரம் பொதுமக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் அத்தியாவசியமான ஒன்றாக இருக்கும் காரணத்தால் இதிலே மிகப் பொறுப்போடு பணியாற்ற வேண்டும். அந்த முறையில் பொறுப்போடு செம்மையாகக் காரியங்களை நிறைவேற்றி வருவதற்காக நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும், மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், வாரியச் சேர்மன் அவர்களுக்கும் தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களுக்கும் மற்றப் பொறியாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் மிக வேகமாக இந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1972 ஜூன் மாதத்திற்குள் வேலையை முடித்துவிட வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நான் கூறிய யோசனைகளை அமைச்சரவை ஏற்று ஜூன் மாதத்திற்குள் வேலையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வீ. கே. இராஜாப் பிள்ளை : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, முதலாவதாக இன்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் பிறந்த இந்த நன்னாளில் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலம் என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் என் சொந்த சார்பிலும் எனது இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கடைசி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன், கடைசித் தொகுதியைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையிலும் இந்தக் கடைசித் கோடியில் இருக்கிறமையினாலும், எனது மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்து கேள்விகளும் பல கேள்விகளும் கேட்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிற நிலையில் நான் பல முறை முயற்சி செய்தும்—இப்போதல்ல—சாதாரணமாக கையை உயர்த்தியும் அவர்களது கவனத்தை ஈர்க்க முடியாததால் இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்கு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கைமீது பேசுங்கள்.

திரு. வீ. கே. இராஜாப் பிள்ளை : இதில், இந்த அறிக்கையில், எல்லாவற்றையும் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அதுபற்றித் திரும்பக் கூறுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒருசில தேவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின்சாரம் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதேபோல்

1972 சனவரி 28] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தப் போரினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும், நாட்டு மக்கள் பெற்றிருக்கின்ற தியாக உணர்வுகளையும் தியாக சீலங்களையும் அவர் செல்கின்ற இடங்களிலெல்லாம் பேசுவதுமட்டுமல்லாமல் இந்தியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பத்துக் கோடி ரூபாயைத் திரட்டித் தருவது என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்து, நாட்டு மக்களும் அதனைச் சிந்தையிலே ஏற்று, அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருகின்ற வகையிலே நாளுக்கு நாள் கோடி கோடியாக போர் நிதி குவிந்து கொண்டு வருவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகம் நல்ல முறையிலே இந்தப் பாதுகாப்பு நிதியைச் சேமித்துத் தருகின்ற ஒருமித்த லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்தத் தருணத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் சிறந்த ஒரு தமிழகத்தை உருவாக்குகின்ற முயற்சியைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பசுமைப் புரட்சியின் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நம்முடைய தமிழகம் முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே தவறு இல்லை, மிகையில்கூட 1968-69-ஆம் ஆண்டிலே 50.6 லட்சம் ஆக விளைந்தது; இன்றைய நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது நடக்கின்ற இந்த ஆண்டிலே 73 லட்சம் என்ற அளவினைப் பார்க்கும்போது உணவு உற்பத்தியில் நாம் எவ்வாறு உயர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றபோது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே வழிகாட்டுகின்ற வகையிலே பசுமைப் புரட்சியின் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டுகிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம்தான், விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்துத் தருவதின் மூலம்தான் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல கடன் உதவிகளைச் செய்து தருவதன் மூலம்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற வகையிலே அரசாங்கம் குறுகிய காலக் கடன் என்ற வகையில் 1967-ஆம் ஆண்டிலே 47.41 கோடியாக இருந்ததை மாற்றி ஏறத்தாழ இன்றைக்கு 55 கோடியாக அதை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்து இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது அதனுடைய மதிப்பையும், விவசாயப் பெருமக்களுக்கு இந்த அரசு செய்து இருக்கிற நன்மையையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீண்டகாலக் கடன் என்ற வகையிலே 1966-67 ஆம் ஆண்டிலே 2.37 கோடியாக இருந்ததை மாற்றி இன்றைக்கு 1971-72-ஆம் ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 21 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறது இந்த அரசு என்றால் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இந்த அரசு எத்தகைய சிறந்த மனப்பான்மையை, சிறந்த

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1972 சனவரி 28]

லட்சியத்தைக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இது திகழ்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின் ஏற்றத்தின் மூலம் சிறந்த பல சாதனைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது நம் முடைய அரசு. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு சிறந்த வழி காட்டி என்ற வகையிலே சிறந்த சேவைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. 1966-67 ஆம் ஆண்டிலே 25 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குள் 48 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின் விளக்குகள் பொருத்தித் தரப்படக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி, 1973 ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாகவே தமிழ்நாட்டில் மின்விளக்கு இல்லாத இடமே இருக்காது என்ற அளவிலே ஒளிமயமான கிராமங்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதைப் பேருமிதத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட அரிய சேவைகளையும் நல்ல பல சாதனைகளையும் செய்து வருகின்ற இந்த அரசின்மீது எப்படியாவது களங்கத்தைச் சுமத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு, பொறாமையுணர்ச்சியோடு, சில கட்சிகள் ஜால வித்தைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் சுமத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே அமைதியான சமூகமான நிலைமை இருந்த போதிலும் தலைவிரித்தாடுகின்ற பிரச்சனையாக தொழிற்சங்கப் பிரச்சனை இருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கம் எந்த அளவுக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்டு கோர தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம், அஸ்தமித்துப்போய்விட்ட சில அரசியல் கட்சிகள் இழந்த செல்வாக்கை புதுப்பித்துக்கொள்ளவும், வளர்த்துக்கொள்ளவும் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துகின்றன என்பதை நான் பகிரங்கமாகக் கூறுவதற்குக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

நாட்டில் சமூகமான நிலைமையில் எல்லாம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது, யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்படியிருக்க தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு பிரச்சனையைத் தூண்டிவிட்டு அரசியலில் ஆதாயம் கிடைக்காதா, இழந்துபோன ஸ்தானத்தை மீண்டும் பெற முடியாதா என்று எங்கி சில வெட்கக்கேடான நிலைமைகளிலே இறங்க வேண்டாமென்று அரசியல் கட்சிகளை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களின் மத்தியிலே ஒற்றுமையை உருவாக்குவதின் மூலமாகத்தான் சிறந்த சேவையை எதிர்பார்க்க முடியும். அப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால் அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடு நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது. அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடு ஆதிக்கம் தொழிற்சங்கங்களிலே இருக்குமானால் ஒற்றுமையுணர்ச்சி குன்றுவதற்கு ஆன சூழ்நிலைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடு

1972 சனவரி 28] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

இல்லாமலிருந்தால் தான் சுமுகம் ஏற்பட்டு வேலைவாய்ப்புகள் பெருகுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட முடியும். இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கின்ற பொழுது தொழிலாளர்களின் நன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக என்று கட்சி இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. தொழிலாளர்கள் மூலம் தனக்கு அரசியல் செல்வாக்கு வளராதா, தொழிலாளர்கள் மூலமாக தன்னுடைய கிரீத்தி ஓங்காதா என்ற அவை எண்ணித் தான் சில அரசியல்வாதிகள் தொழிற்சங்கவாதிகளாக மாறிச் செய்கின்ற தில்லுமுல்லுகள்தான் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளுக்குக் காரணங்களாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கூறேன். கடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலே முதல்வர் அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களிலே அரசியல் வாதிகளுடைய ஆதிக்கம் இருக்கக் கூடாது. தொழிலாளர்களே தான் தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தலைமைதாங்கக்கூடிய முறையில் தொழிலாளர்களே தங்களுடைய தொழிற்சங்கங்களைக் கட்டிக் காக்கின்ற நிலைமை இருக்குமானால் இந்த அரசு அதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் என்ற நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அரசியல் கட்சிகள் முன்வரவில்லை. தொழிலாளர்களைத் தாண்டிவிட்டு அரசியலிலே லாபம் சம்பாதிக்க நினைக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல விதத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பாடுபட்டும் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, தொழிலாளர்களுக்கு அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று தாண்டிவிட்டு அதன் காரணமாக நிலிக் கண்ணீர் வடிக்கின்ற நிலைமையை நாட்டு மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் அவ்வளவு ஏமாறிகளாக இன்று இல்லை.

என்னென்ன நிலைமைகள் நடக்கின்றன, திசை மறைவில் எப்படிப்பட்ட ஜால வித்தைகள் நடக்கின்றன, என்னென்ன தில்லுமுல்லுகள் நடக்கின்றன, நீலிக்கண்ணீர் ஏன் என்பதை யெல்லாம் நன்றாக சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தமிழக மக்கள். எனவே, அவர்களை எதிரிக் கட்சிகள் ஏமாற்றுகின்ற முயற்சியிலே நிச்சயமாக ஈடுபடக் கூடாது என்பதை நான் தெரி வித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன கருத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு நல்லமுறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு நல்ல பல அம்சங்கள் பொருந்திய கருத்துக்களைக் கொண்டதாக இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது. அத்தகைய உரையை நிகழ்த்திய ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே தொழில் சம்பந்தப்பட்டவரையில், நிறுத்தப்பட்ட மில்களை எடுத்து நடத்த மத்திய அரசின் அனுமதி இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசானது இல்லை

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1972 சனவரி 28]

என்றாலும் கூட சென்னை அரசாங்கமும் இன்றைக்கு மத்திய அரசின் அனுமதி இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். மத்திய அரசிலிருந்து எம்.பி. க்கள் இன்றைக்கு மத்திய அரசு இந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்த அனுமதி அளிக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் மத்திய அரசை மாநில அரசு கூறுகிறது. மாநில அரசை மத்திய அரசு கூறுகிறது. இம்மாதிரியிருந்தால் தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன ஆகிறது என்பதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக மில்கன் சாத்தப்பட்டு, அந்த மில்கனிலுள்ள பல தொழிலாளர்கள் இறந்துவிட்டார்கள், பல தொழிலாளர்கள் பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள், பல தொழிலாளர்கள் பண்டம், பாத்திரங்களை விற்று ஊரைவிட்டே ஓடிவிட்டார்கள். இந்த நிலையில் அந்த மில்கனை எடுத்து நடத்த மத்திய அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியால்தான் இந்த மில்கனை எடுத்து நடத்த அரசு முற்பட வேண்டும். அதேசமயத்தில், கோவைக்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபொழுது அங்குள்ள தொழிலாளர்களை தொழில் அமைச்சரவர்கள் கேட்டார்கள். தொழில் அமைச்சர் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியில் எந்தத் தொழிற்சங்கம் மெஜாரிட்டி என்று கேட்டார்கள். எல்லாத் தொழிற்சங்கத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அந்தத் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் பல எண்ணங்கள் பரவியிருக்கின்றன. அதாவது தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு இந்த முன்னேற்றக் கழக சங்கம் மெஜாரிட்டியாக இருந்தால்தான் இந்தத் தொழில்களை எடுத்து ஒட்டுவார்களோ என்ற எண்ணம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில், மெஜாரிட்டி. தொழிலாளர்கள் மத்தியில், பரவியிருக்கிறது. என்னையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணம் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலிருந்து போக வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசை நிர்ப்பந்தித்து, கண்டிப்பாக தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க அந்த ஆலைகளை எடுத்து ஒட்டியாக வேண்டும்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் உரையில், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை நாங்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதேசமயத்தில் இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலில் இருக்கும் தொழிலாளியே அதன் தலைவராக வர வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலிலேயே உள்ள தொழிலாளி தலைவராக வந்தால் அந்த முதலாளியால் அந்தத் தொழிலாளி பழிவாங்கப்படுவான். அந்தத் தொழிலாளி பிரச்சனையை எடுத்து முதலாளியிடம் பேச முடியாது. அட்ஜுடிகேஷனுக்குப் போக முடியாது, கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. இந்த நிலையில் அந்தத் தொழிலாளி பழிவாங்கப்படுவான். இல்லையென்றால் அந்தத் தொழிலாளி முதலாளியிடம் பணிந்துவிடுவான். இந்த இரண்டுதான் நடக்கும்.

1972 சனவரி 28] [திரு. என். மருதாசலம்]

1948-லே கோவை காளிஸ்வரா மில்லில் நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன், வீலிங் தொழிலாளியாக. அப்பொழுது கோவை மில் தொழிலாளர் சங்கத்தில் சுமார் 40,000 தொழிலாளிகள் இருந்தார்கள். அதில் என்னைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள் ஆள் குறைப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில் என்னை நிறுத்தி விட்டார்கள். எனவே, மில் தொழிலாளியே தொழிற்சங்கத் தலைவராக வரும்பொழுது முதலாளிக்குப் பணிய வேண்டிவரும் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளியே தலைவராக வரக் கூடாது என்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. தொழிலாளிதான் தலைவராக வர வேண்டும், தொழிலாளிதான் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டும். ஆகையால், தொழிலாளி தலைவராக வர வேண்டுமென்றால் மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் யாரை விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் தலைவராக வர இந்த அரசிலே அனுமதி அளிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் அவர்கள் வெளி ஆள் விரும்பினாலும், அல்லது தொழிலாளர்களையே விரும்பினாலும் மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் யாரை விரும்பினாலும் அவரை தொழிற்சங்கத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டு அரசும் அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும். இந்த முறையில்தான் தொழிற்சங்கங்கள் இருக்க வேண்டும்.

அதேசமயத்தில், இன்றைக்கு விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயம் என்பதுபற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் ஏதும் கிடையாது. விவசாயிகள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கூறப்படுகிறது. விவசாயத்தில் அதிக உற்பத்தி செய்தால்தான் இந்த நாட்டில் தானிய உற்பத்தி அதிகமாகும். ஆகவே இந்த விவசாயம் என்ற பகுதியில் இன்றைக்குக் கோவை ஜில்லாவிலும் சரி, அவினாசி, தாராபுரம் தாலுக்காக்களிலும் சரி தண்ணீர் இல்லாத பிரச்சனை. இவைகளுக்காக நெல்லித்துறை திட்டம் என்ற திட்டம் கொண்டுவர திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி எந்தவிதமான பேச்சும் இல்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதியில் நெல்லித்துறை திட்டம் என்ற திட்டத்தில் ஒரு கால் வாயைக் கொண்டு வந்து அந்தப் பகுதியைச் செழிப்பாக்க வேண்டும், அதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேசமயத்தில், உபாத்தியாயர்களைப் பொறுத்தவரையில், உபாத்தியாயர்கள் இன்றைக்கு 70-ஆம் வருஷத்திற்குத் கீழ்ப்பட்டு ஓய்வுபெற்றவர்களுக்குத்தான் பென்ஷன் தொகை என்று அரசில் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலாக ஓய்வுபெற்றவர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை கிடையாது. இதற்குமுன் ஓய்வு பெற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கமாட்டார்கள், குறைவாகத் தான் இருப்பார்கள். ஆகையால், 1970-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் பென்ஷன் தொகை கொடுக்கலாம் என்று அந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். மருதாசலம்] [1972 சனவரி 28]

உபாத்தியாயர்களுக்கு உதவி நிதியாக காங்கிரஸ் காலத்தில் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் லட்சக்கணக்காக. அந்த உதவி நிதியிலே ரிடையர் ஆன உபாத்தியாயர்களுக்குப் பல உதவி நிதி வேண்டுமென்று கேட்டு அரசாங்கத்தினிடத்திலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான பதிலும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கொடுக்கப்படவுமில்லை. ஆகவே உடனடியாகக் கவனித்து—உபாத்தியாயர்கள் தரித்திரவாதிகள்—அவர்கள் தரித்திரத்தைப் போக்க அரசு நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த முனிசிபல் தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாட்டிலே மகா கிழத்தா சிப்பந்திகள் என்று அவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே அவர்கள் தங்கள் இரண்டு கரங்களாலும் மலத்தை எடுத்து, சுகாதாரத்தை ஏற்படுத்தி சீக்கு இல்லாமல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் அந்த முனிசிபல் தொழிலாளிகள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் என்ன வென்றால், அந்தக் காலத்திலே வெள்ளைக்காரன் ஏற்படுத்திய சம்பளம், அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய் பெண்களுக்கு, ஆண்களுக்கு 17 ரூபாய் அதற்குமேல் கொடுப்பதெல்லாம் அலவன்ஸ் என்ற முறையில்தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய், 17 ரூபாய்தான். ஆகவே அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கிடையாது. பிராவிடென்ட் ஃபண்ட் கிடையாது.

அவர்களுக்கு போனஸ் என்று மாதம் 1 ரூபாய் பிடிக்கிறார்கள். அது, நின்ற காலத்திலே மாதம் 1 ரூபாய் என்று பிடித்தது 300, 400 ரூபாய் கிடைக்கும். ஆனால் அதுவும் வேலையிலிருந்து நின்றவுடன் கிடைக்காது. அந்தப் பணத்திற்கு உடனடியாக அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அரசாங்க உத்தரவு வந்தால்தான் அந்தப் பணம் 300 ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய் கிடைக்கும். அதற்குள்ளாக ஓய்வுபெற்ற தொழிலாளி செத்து விடுவான். அவனது பேரன் பேத்திகள்தான் அதை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஓய்வுபெற்ற தொழிலாளிகளுக்கு உடனடியாகப் பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அரசு அந்த முனிசிபாலிட்டியே கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு இடவேண்டும்.

ஆகவே, இன்றைக்குத் தொழிலாளிகளின் நிலை ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது, குடியிருக்க வசதியில்லாமல் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் மாகாண தொழிற்சங்கம் பல கோரிக்கைகளை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் விசாரணை செய்து அந்தக் கோரிக்கைகளை உடனடியாக அரசு அமல் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிலாளிகள் கண்டின்ஜெண்ட் தொழிலாளர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது, சம்பளம்தான் கிடைக்கும், வேறு

1972 சனவரி 28] [திரு. என். மருதாசலம்]

எதுவும் கிடையாது. ஆகையால் அவர்கள் கன்டினென்ட் தொழிலாளர்கள் என்பதை மாற்றி சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள்.

இன்று ஒவ்வொரு நகரமும் எந்த அளவுக்கு விரிவு அடைந்து வருகிறதோ அந்த அளவுக்கு முனிசிபாலிட்டி அலுவலகங்களில் பணியாற்றக் கூடிய ஆட்கள் எண்ணிக்கை பெருகவில்லை. 1946, 1948-ம் ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்கு முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் இருந்தார்களோ அதே அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கு நகரங்கள் இரட்டிப்பு மடங்கு விரிவு அடைந்த நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு அதிகம், சம்பளம் குறைவு. இந்த நிலையை மாற்றி அதிகமான அலுவலர்களை நியமிக்க அரசு உத்தரவு போட வேண்டும்.

கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள் ஆங்காங்கு பத்து தறிகள். பதினைந்து தறிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரண கூலி வேலைத் தொழிலாளர்கள் கொஞ்சம்பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த கூலி வேலைத் தொழிலாளர்கள் பத்துப் பதினைந்து தறிகள் வைத்திருக்கின்றவர்களிடத்தில் முந்நாறு, நாணூறு ரூபாய் அட்வான்ஸ் வாங்குகிறார்கள். இந்த அட்வான்ஸைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களை அடிமையாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூலியும் கிடையாது. இதையும் அரசு கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் தொழிலாளர் நன்மையைக் கருதி, தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீதான விவாதத்திலே நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

முதற்கண் இன்றைக்கு நாம் முப்படையினருக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மறக்கக் கூடாது. அதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் அழகாக அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் மானத்தைக் காத்த அந்த மாவீரர்களுக்கு எதை எதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் வெறும் வார்த்தை அளவில் இல்லாமல் நடைமுறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இதற்கு முன்னே எக்ஸ்-செர்விஸ்மென் காலனில் என்று பல இடங்களில் அவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து பண்ணைகள் வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படித் கொடுக்கப் பட்ட இடங்களைப் பார்த்தால் முக்கால்வாசிப் பண்ணைகள் விளையவே முடியாத நிலங்கள்; தண்ணீர் இல்லாத நிலங்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 28]

கடைசியில் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓடக் கூடிய இடங்களைத் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனி அந்த நிலை இல்லாது நல்ல நிலங்களாக அவர்களுக்குத் துரிதமாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

எனக்குப் பல மனுக்கள் வருவது வழக்கம். 'நான் ஒரு எக்ஸ் சேர்விஸ்மேன். இந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தை எனக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஊரில் இருக்கிறவர்கள்; தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற முறையில் என்னை பலாத்காரமாக வெளியேற்றப் பார்க்கிறார்கள்' என்ற முறையில் பல குறைபாடுகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். அத்தகைய சூழ்நிலை தமிழகத்தில் ஏற்படக்கூடாது. இந்த வீரர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்து தரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவுக்கு அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த வீரர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் எந்த அளவுக்குப் படித்தாலும் இலவசக் கல்வி தர வசதி செய்து தரவேண்டும். மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளில் பொதுவாக இடம் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் வீரர்களைச் சார்ந்த குடும்பங்களுக்கு என்று தனியாக இடத்தை ஒதுக்கித் தரவேண்டும். அந்தப் பிள்ளைகளுடைய தந்தை எங்கோ எல்லைப் புறத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் ஆங்காங்கு அலைந்து சிபாரிசு தேட முடியாத நிலையில் அவர்களுக்கு என்று தனியாக இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். இப்படிப் பலவித நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து அந்த வீரர்களின் குடும்பத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டினுடைய ஒற்றுமை மிக மிக அவசியம் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒற்றுமையாக இருந்ததன் விளைவாகத்தான் மகத்தான வெற்றி பெற முடிந்தது என்பதை இதே அறிக்கையிலேயே சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த வெற்றி பெற்று முடிந்தவுடன் அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் கூட... 'சுய ஆட்சி தேவை' என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது ஒரு புறத்தில் ஒற்றுமை, மறு புறத்தில் வேற்றுமை என்ற நிலையில் இவர்கள் பேசி வருவது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுய ஆட்சி என்பது போராடிப் பெறுவது என்ற முறையிலே பேசுவதைப் பார்க்கும்போது என்ன அப்படிப் போராடிப் பெற வேண்டிய சலுகைகள் இருக்கின்றன என்று நானும் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். நிதி, நிதி, நிர்வாகம் போன்றவற்றில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வழிகளைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் லிஸ்டில் எவ்வளவு இருப்பது, சென்ட்ரல் லிஸ்டில் எவ்வளவு இருப்பது, கன்கரன்ட் லிஸ்டில் இருப்பது எவ்வளவு ஸ்டேட்டுக்கு வரவேண்டும், கன்கரன்ட் லிஸ்ட் தேவையா, தேவையில்லையா

1972 சனவரி 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்ற இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது இது ஒன்றும் போராடிப் பெற வேண்டிய விஷயங்கள் அல்ல, முதலமைச்சர் பிரதமரை அடிக்கடி சந்திக்கிறார்கள், மற்ற அமைச்சர்களும் சந்திக்கிறார்கள்—இவர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினைகளே தவிர, போராடிப் பெற வேண்டியவை அல்ல. ஆனால் சுய ஆட்சி தேவை என்று அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்களும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, தொழிற் துறையில்தான் அடிக்கடி இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் லைசென்ஸ் தரவில்லை என்று அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் வரை முதலீடு செய்யப்படுகின்ற தொழில்களுக்கு மத்திய அரசு லைசென்ஸ் தரத் தேவையில்லை. அந்நியச் செலாவணி பிரச்சினை வந்தால் அப்போது மத்திய அரசு அனுமதி தேவை. அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சினையை மத்திய அரசாங்கம் மூலம் செய்வதுதான் நல்லது. மாநில அரசாங்கத்தின் கையில் அந்த உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியா, தவறா என்பது பிரச்சினைக்குரிய விஷயம். ராஜமன்ரை குழு அறிக்கையில் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு போடும் தொழிலில் மட்டுந்தான் மத்திய அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அது நடைமுறையில் சாத்தியமாகாது. அவர்கள் அறிக்கையில் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற முறையில் இப்படிச் கூறியிருக்கிறார்களா அல்லது மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கு இடையில் போட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதுதான் கேள்வி. தொழில் உரிமம் பிரச்சினையைச் சிக்கல் இல்லாமல் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி குறித்த காலத்திற்குள் அதுபற்றி முடிவைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று காலக்கெடு வைத்துப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, போராட வேண்டிய அவசியம் ஒன்றும் இல்லை. இதிலே போய் முஜிபுர் ரகிமாளைக் குறிப்பிட்டு அதே போல் போராடுவது என்றெல்லாம் பேசுவது பிரச்சினைக்கு மாறானதாகும். முஜிபுர் ரகிமான் வங்கத்தில் போராட வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? சட்டப்படி தேர்தல் நடந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சட்டசபைக்கு வர முடியாத நிலை, ஆட்சியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை. அங்கு குடியரசுத் தத்துவத்தையே குழி தோண்டிப் புதைத்த சர்வாதிகாரப் போக்கின் காரணமாக அந்த நிலை ஏற்பட்டது. இங்கே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை கிடையாது. இங்குள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் மக்களுக்கு விளக்குவார்களானால், பிரசாரம் செய்வார்களானால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் இவர்கள் போடுகின்ற கோடு 'வெரி தின் லீன்' என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டின் ஒற்றுமைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு போகுமோ என்ற நிலை இருக்கிறது. சுய ஆட்சி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 28]

என்று இவர்கள் சொல்லுவதைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி பாமர மக்களுக்கு எவ்வளவு இருக்குமென்று பார்க்க வேண்டும். முஜிபுர் ரகிமாளைப் போன்று கிளர்ந்தெழுந்து, போராட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவது போன்று இது ஒரு மெல்லிய கோடாக இருக்கிறது. பிரிவினை விஷத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் வித்திடுகின்றது என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன். இவ்வளவு மெல்லிய கோட்டைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி பாமர மக்களுக்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பொதுமக்கள் ரொம்ப புத்திசாலிகள், அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பொதுமக்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இன்னும் அவர்களிடத்தில் தெளிவுபட இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். போர்க்கொடியை உயர்த்த வேண்டுமென்ற வகையில் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்துவது நியாயமா? இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாக விளக்கினால் இந்த அளவுக்குகூட நிலைமைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்காது என்பதை மிகத் தாழ்மையோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையைப்பார்க்கிறபோது, மிக முக்கியமான பிரச்சனைகள் இதிலே இடம்பெறவில்லை என்பதைக் கண்டு மிகவும் வருந்துகிறேன். குறிப்பாக, காவிரி தீர்ப்பிரச்சனை, தமிழ்நாட்டின் எதிர்க்காலத்தை உள்ளடிக்கிய பிரச்சனை, அதைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. “வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரி” தமிழ்நாட்டில் விவசாய சிறப்புக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட “வான் பொய்யந்தும் தான் பொய்யாக் காவிரி” தண்ணீரைப் பெறுவதில் எவ்வளவோ அரும் பாடு பட்டிம்கூட, உச்ச நீதி மன்றத்திலும் சரி, மைசூர் மாநில அரசுடனும் சரி தோல்வியைத்தான் அடைந்து இருக்கிறோம் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறோம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒரு வரிகூட சொல்லாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதுதான். ஒருவேளை சொல்லவேண்டாம் என்று விட்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை நீதி மன்றத்தில் இருந்தாலும், அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாதது வருந்தத்தக்கதுதான்.

மக்கள் புத்திசாலிகள் இதைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதை இந்த அரசுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நீங்கள் சொல்லாமல் இருந்தாலும், அதிலே என்னென்ன விளைவுகள் இருக்கிறது என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அரசுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. வேகமாக உருவாகிய ஒரு பிரச்சனை. அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கூறவில்லை. இது அவர்களுடைய

1972 சனவரி 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கவனக் குறைவா அல்லது வேண்டாம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு விட்டதா என்பதை அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த விவகாரம் நீதி மன்றத்தில் இருப்பதால், அது பற்றிய விவரம் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால், அம்மையார் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றும் வெற்றி பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். கவர்னர் உரையில் இல்லாவிட்டாலும் சொல்லலாம். அம்மையார் அவர்கள் ஆக்கப் பூர்வமான யோசனைகளைக் கூறுவார்களானால், அதை இந்த அரசு சிந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது என்றாலும், நாம் கேட்ட இன்டரீம் இன்ஜக்ஷன் கிடைக்காததால், அவர்கள் அணையைக் கட்டிவிட்டு, அதற்குப் பின்னாலே நமக்கு பங்கு தரவேண்டுமென்று சொன்னால் அது கிடைக்குமா? நமக்கு என்ன வழி இருக்கிறது இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, எப்படி முன்னேற்பாடுகளும் என்பதை யோசித்துப் பார்த்துச் செயல்படவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் எடுக்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்தப்பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு உண்டு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களின் முடிவிற்படிதான் நீதிமன்றத்திற்கு அரசு சென்று இருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சியினர் எடுத்த முடிவிற்படிதான் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இரண்டும் நீதி மன்றத்தின் முன் இப்போது இருக்கின்றன. அம்மையார் அவர்கள் வேறு சிறந்த யோசனைகளைச் சொன்னால், நிச்சயமாக புறக்கணிக்கமாட்டோம். ரகசியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அனைத்துக்கட்சி கூட்டம் நடக்கிறபோது அழைப்பு அனுப்புகள். கட்டாயமாக சொல்கிறேன். ஒரு ஸ்பெஷல் இன்வையாக எனக்கு அழைப்பு அனுப்புகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: போனால் போகட்டும் பாவம், பொன்னப்ப நாடார் மூலம் சொல்லியனுப்பி விடுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கட்டாயமாகச் சொல்லியனுப்புகிறேன். மைசூர் அரசாங்கத்தில், கவர்னர் அவர்கள் நம்மை விட வேகமாக வேலையில் இறங்கி விட்டார். அதற்காக நாமும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று இடைக்காலத் தடை கிடைக்குமா என்று

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 28]

எங்கி நிற்கிறோம். ஆகையால், நாளைக்குப் பிரச்சனை எப்படி வரும் என்றால் 'இட்லஸ் எ ஃபைட் அக்கம்பினி' என்று ஆகிவிடும். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அரசாங்கம் எல்லா வற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்துறையிலே, கூட்டுறவுத் துறையிலே இப்போது குறுகிய காலக்கடன், நீண்ட காலக்கடன் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. வெளும் கடன் கொடுத்தால் பிரச்சனை தீராது. கடன் ஒரு புறத்தில் கொடுத்தாலும் கிணறு வெட்டுவது, பம்பு செட்டு போடுவது, மின்சார இணைப்புத் தருவது போன்றவற்றிற்கும் அரசு உதவி செய்யவேண்டும். அரசாங்கமே ஒரு திட்டத்தை தீட்டி, கிணறு வெட்டி, மின்சார இணைப்பைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விவசாயிகளை ஊக்குவித்தால் அவர்களும் நல்ல மகசூலைத் தரமுடியும். கிணறு வெட்டிய பிறகு, பம்பு செட்கிடைப்பது இல்லை. மின்சார இணைப்புக் கிடைப்பது இல்லை. பம்பு செட் கொண்டுவந்தால் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு எந்தவிதமான வேல்யூவும் இல்லை. பம்பு செட்டு வாங்கிய பிறகு மின்சாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். மின்சார வாரியத்திற்கும், மற்றவர்களுக்குள்ளும் ஒரு 'கோ-ஆர்டினேஷன்' இல்லை. இணைப்பு வேலைகள் மிகவும் மெதுவாக நடைபெறுகின்றன. விவசாயத்திற்கு உடனடியாக நல்ல நீர்ப்பாசனம் செய்து தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை கூட்டுறவு மூலமே ஆரம்பிப்பதற்கும், அதன் மூலம் கடன் வழங்குவதற்கும் யோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென்னை வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக கடன் வசதி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்று வதந்தி வருகிறது. இப்படி கடன் கொடுத்து விட்டு திடீரென்று நிறுத்திவிட்டால் அவர்கள் தொடர்ந்து எப்படி அத்தத் தொழிலில் ஈடுபடமுடியும்? தென்னை முக்கியமானது. ஆகவே, அதை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ப்புக்காக பல பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதிலே, சேது சமுத்திர திட்டம் ஒன்றாகும். அது என்னும் திட்ட அளவிலேயே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தூத்துக்குடி திட்டத்தோடு சேர்த்துத்தான் இந்த சேது சமுத்திர திட்டத்தையும் போட்டோம். சேது சமுத்திர திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், அது வர்த்தகத் தொடர்புக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்து அமைச்சரும் இருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் கூட

1972 சனவரி 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அந்த சேது சமுத்திர திட்டம் ஏன் அப்படியே இருக்கிறது என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது மிகச் சிறந்த திட்டம். இதன் மூலமாக நம்முடைய வியாபாரத்துறை மிகவும் வளரும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை உடனடியாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலைமைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு காட்டப்பட்ட அவசரம் அதை ஆரம்பிப்பதற்குக் காட்டப் படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எத்தனை நாஸ்தான் மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி அளிக்கும் என்று காத்துக் கொண்டிருப்பது? தொழில் அமைச்சர் அங்கே டெல்லியில் உட்கார்ந்தாவது அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டும். (குறுக்கீடு) 4 வருஷம் அங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தாலும். பரவாயில்லை. அவர் சட்டசபைக்கு வராமல் இருப்பதற்குக் கூட நாம் ஸ்பெஷல் பர்மிஷன் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது நாம் ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினரைப் பார்ப்பது இல்லை. முன்னாள் சபாநாயகர் திரு. கோவிந்தன் அவர்களை, அப்படி அவர் வராமல் இருப்பதற்காக நாமும் அனுமதி வழங்கலாம். இந்த சேலம் இரும்பாலை வந்தால் நம்முடைய நாட்டிலிருக்கும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் சிறிதளவு குறையும். இந்த மிக முக்கியம் வாய்ந்த திட்டத்திற்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே திட்டம் தீட்டப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்திற்கு அரசு தூர்த நடவடிக்கை எடுத்து, உடனடியாக அனுமதி பெற்று வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 5 லட்ச ரூபாய் திட்டத்தில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற எல்லா பஞ்சாலைகளையுமே அரசு எடுத்து நடத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று பல பஞ்சாலைகள் மூடிக்கிடப்பதால் பல்லாயிரக்கணக்கான பஞ்சாலைத்தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பு குறைவாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்த பஞ்சாலைகளை ஓட விட்டால் நல்லது. இதை எடுத்து நடத்துவதில் ஏதாவது தொழில்துறை சிக்கல் இருந்தால், அந்த சிக்கலைத் தீர்க்க என்னென்ன வழிகள் உண்டோ அவற்றை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீண்டும் சொன்னால், முதலமைச்சர் அவர்கள் நீங்களே வழி சொல்லுங்கள் என்று சொல்வார்கள். எதிர்க்கட்சியாகிய நாங்கள், துரித நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று தான் கூறி, உங்களை உற்சாகப்படுத்த முடியுமே தவிர, வழியை நீங்களேதான் கண்டுபிடித்து கொள்ளவேண்டும்.

தற்போது தொழில் துறையில் அமைதி இல்லை. அமைதி குறைவாக இருக்கிறது என்பதை சட்டசபை முன் வந்த 42-வது விதியின் கீழ் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்களே எடுத்துக்காட்டும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 28]

தொழில் துறையில் அமைதியில்லை என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இந்த அரசாங்கம் சற்று ஆழமாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் தேவை இருக்கும். மேனேஜ்மென்டாரும் அவர்களுடைய சுயநலத்தைக் கருதி எப்படியெப்படியெல்லாம் அவற்றை தள்ளிப்போடலாம் என்று பார்க்கக்கூடும். இதை விட சர்க்கார் ஆபீசர்கள் மேனேஜ்மென்டாரை விட மோசமாக தொழிலாளர்களை நடத்துகிறார்கள். கடுமையாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக, ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அன்டர்டேக்கிங், சென்டிர்ல் கவர்ன்மென்ட் அன்டர்டேக்கிங், மின்சார வாரியம் போன்றவற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கும் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய தொல்லைகள் தருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். அதுவும் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன், டிரேட் யூனியனை சேர்ந்தவன் என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் முதலாளிகளை விடக் கொடுமையாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்தப்பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு ஒரு புதிய ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் கமிட்டி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாளி தரப்பிலே, தொழிலாளி தரப்பிலே, தொழிற்சங்கத் தரப்பிலே பேசி பிரச்சனை என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், தொழிற்சங்கத்தில் சுடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு வேறுபட்ட கருத்துக்கள், அக்கறை இருந்தாலும் அரசியல் நோக்கத்தோடு சுடுபடக்கூடாது. கட்சிக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தொழிற்சங்கத்தை நடத்தக்கூடாது. அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு இயக்கம் நடத்தக்கூடாது. அவர்களுடைய அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடாது. இதை அரசாங்கம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் மேனேஜ்மென்டாரோடும் உட்கார்ந்து பேசி, அவர்களுடைய பிரச்சனை என்ன என்பதை அறிந்து அதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களே அந்தந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் தலைவராக வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படி வருகிறவரை பிரச்சனை தீராது அவர்களுடைய பிரச்சனையை அவர்களே தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பலம் தரக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்புறந்தான் இந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு நோஞ்சான் தொழிலாளியைத் தலைவராக வைத்துக் கொண்டு, இயங்குவதென்றால், தொழிலாளிகள் இருப்பதையும் விட்டுவிட்டு அவதிப்படும் நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே, இதில் சற்று யோசித்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது நல்லது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்க வேலைகளில், கட்சி விருப்பு வெறுப்புக்கு இடங்கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 28] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்தபடியாக, லா அண்ட் ஆர்டர். இன்றைக்கு சட்டம். ஒழுங்கு மிகமிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில், இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பாக, ஒரு அம்மையாருடைய வீட்டில் புகுந்து இஷ்டம் போல் சோடாபுட்டி, கற்களை வீசி துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் எங்கு இருந்தது என்றே தெரியவில்லை. அப்பொழுது ஒரு போக்குவரத்து பஸஸும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, முதல் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அது எங்கே நடந்திருக்கிறது? 'ஹார்ட் ஆப் தி சிடி' யில், சென்னை நகரத்தின் முக்கியமான, தலைநகரத்தில் முக்கியமான இடத்தில் ஒருவர் மீது சோடா புட்டிகளை வீசி, கற்களை எறிந்திருக்கும் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதனால் நிர்வாகத்தில் எங்கோ தளர்ச்சி இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அவரவர் இஷ்டம்போல் அடிப்பது, உதைப்பது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்றால், சட்டம், ஒழுங்கு என்ன ஆயிற்று? நான் அமைச்சருடைய சட்ட மன்றத் தொகுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே மக்கள் 'எங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லையா' என்றார்கள். அமைச்சருடைய தொகுதியே இப்படி என்றால், ஆடிக்காற்றில் அம்பி பறக்கிறது என்றால், இலை சறகுகள் கதி என்னவாகும்? சட்டம் எங்கே? ஒழுங்கு எங்கே? இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி வருத்தப்படுகிறேன்.

ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பெண் ஒருவருக்கு நேர்ந்த கதி பற்றி ஸ்டேட்மென்ட்டு கூட வந்திருக்கிறது. அவரை பலவந்தமாக நடத்தியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெயரில் வெளிவந்திருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையாரிடம் கலவரம் செய்து, தடி, துப்பாக்கி இவற்றோடு சென்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் ஊரை விட்டே வெளியே போய்விட்டார்கள். இப்படி நடக்கிறது என்றால், சட்டம் இருக்கிறதா? அரசாங்கம் இருக்கிறதா? என்ற கேள்விகளுக்கு பதில் தேட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். சட்டம் ஒழுங்கு விஷயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரும்போது, விலைவாசிகள். விலைவாசிகள் இன்றைக்கு விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் குறிப்பாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சர்க்கரை ரூ. 300-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும் மூன்று கிலோ என்றால் அது எப்படிப் போதும்? மூன்று கிலோ சர்க்கரையை வைத்துக் கொண்டு காப்பிக்குப் போடுவதா, மூக்குப் பொடி போடுவதா. பத்துபேர், ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மூன்று கிலோ என்றால் எத்தனை நாளைக்கு ஆகும்? இரண்டு வாரத்தில் தீர்ந்து போகும். காப்பி போட்டே தெரியாத அமைச்சருக்குத் தெரியுமா. வீட்டில் அம்மையாரைக் கேட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். அதிலும் ரூ. 300-க்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 28]

கிலோ, இது பெரிய அநியாயம். ஒரு கிலோவை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? விறகு, எண்ணெய், பருப்பு எல்லாம் விஷம் போல் விலை ஏறியிருக்கிறது.

நடுத்தர வகுப்பு மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள்: காய்கறிகள் கூட விலையேறிக் கிடக்கிறது. அதுவும் கிலோ, வீசையில்லை. வீசையென்றாலும், ஒன்றரை கிலோ ஆகும். ஒரு கிலோ கறிகாய்கள் மூன்று பங்கு வீசையின் விலை விற்கிறது இன்றைக்கு. மக்கள் எப்படிக் காலந்தள்ள முடியும்? பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னால் கோஷமே, விலைகளை கட்டுப்படுத்துவோம் என்றார்கள். இப்பொழுது மெதுவாக மத்திய சர்க்காரிடம் பொறுப்பைத் தள்ளுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்கார் தலையில் போட்டால் எப்படி? ஒரு சில பிரச்சினைகளை அவர்கள் பொறுப்பு என்று சொல்லலாம். வேறுபலவற்றை இவர்களே தீர்க்க வேண்டும். அந்தக் கடமை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. முக்கியமாக பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் இவர்களுக்கு முக்கிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். ரூ. 500 வருமானம் உள்ள குடும்பங்களுக்கு 'பாமிலி கார்ட்' கொடுத்துவிடுங்கள் சர்க்கரை, அரிசி, பருப்பு, மினகாய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு அவர்கள் திண்டாடாமல் இருக்கட்டும். ஐந்து பேர்கள், பத்துபேர்கள், கொண்ட குடும்பங்களுக்கு இவ்வளவு என்று கொடுத்தால், சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டில், குறைந்த விலையில் கொடுத்தால், வியாபாரிகளுடைய சூதாட்டத்தைப் போட்டிப்போட்டு தவிர்க்க முடியும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம். திறமையான முறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ஒருசெய்தி பார்த்தோம். ரீஜனல் டைரக்டர் ஆப் அனிமல் ஹஸ்பன்ட்ரி சொன்னார்கள் என்று, 'முட்டை விற்கும் வேலையை பட்டதாரிகள் செய்யலாம்' என்று. பாவம் பட்டம் பெற்றுவிட்டு முட்டைதான் விற்க வேண்டுமா? கூடையில் முட்டையைப் போட்டுக்கொண்டுபோய், 'முட்டை, முட்டை' என்று விற்று கமிஷன் பெற்று பிழைக்கலாம் என்ற திட்டம் போடுவது? இவையெல்லாம் பிரச்சினைக்கு ஏற்ற திட்டங்கள் இல்லை, பிரச்சினைகளில் கவனத்தைச் செலுத்தி இவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய நாய்மையான எண்ணம்.

கவர்னர் உரை அரசாங்கத்தின் வாயாக வந்தது. அதில் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க திட்டங்கள் தருவார்கள் என்று எண்ணியது இன்னமும் கேள்விக் குறியாகத்தான் இருக்கிறது. நடைமுறையில் இருப்பவற்றை அப்படியே படித்துவிட்டு, சங்கத்தின் ஆண்டு அறிக்கையைப் போல் இருக்கிறதே அல்லாமல், கவர்னர் உரை பிரச்சினைகளுக்கு தரமான வழிகளைக் காட்டவில்லை என்பதால் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி அமர்கிறேன்.

1972 சனவரி 28]

திரு. சொ. காவேரி மணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையை ஆதரித்து கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் கடுமையாக தாக்கப் பட்ட இந்த உரையில் இருக்கும் சிறப்பான அம்சங்களை எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

முத்தாரமாக, மணியாக, அழகாக, இந்த அரசின் காரியங்கள், இவற்றை நிறைவேற்றுவதில் அரசு எந்த அளவில் கவனம் செலுத்திவருகிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அரசின் செய்கைகள் பிரதிபலிக்கும் முறையில் இந்த உரை அமைந்திருக்கிறது. அது நாமெல்லாம் இந்த அவையில் பெருமைப் படக்கூடிய ஒரு விஷயம். அது மட்டுமல்லாமல், ஏழை எளிய வர்களுடைய வாழ்வை முன்னேற்றும் செய்ய விவசாயத் துறையில், தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்று செய்யப்படும் காரியங்கள் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவை நாம் கண்கூடாகக் காணும் உண்மைகள். குறிப்பாக, விவசாயத் துறையில் அரசு ஆற்றிவரும் பணிகள் பற்றி பசுமைப் புரட்சி திட்டங்கள் பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தோரும் நிலவள வங்கிகளை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளை எந்த எந்த முறையில் கடன்கள் கொடுத்து முன்னேறச் செய்ய வேண்டும் என்று செயல்படுவது நமக்குத் தெரியும். அந்தக் கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவில் பயன்படுகின்றன என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அதே போல் உரங்கள் விநியோகமும் செவ்வனே நடந்து அந்த அளவில் அந்தத் துறை முன்னேறி வருகிறது. அதையும் ஆளுநர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று தொழில் துறையில் நம் அரசு ஆற்றியுள்ள பணிகளையும், நாம் மத்திய சர்க்காரோடு வாதித்துக் கொண்டு இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தாதுக்குடியில் ஏற்படக்கூடிய தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவற்றையும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலை துவங்குவதில் தாமதம் இருந்தாலும் அதையும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மணலியில் வரும் பெட்ரோ-கெமிகல் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதோடு இந்த உரைக்கு முன்னால், பெரும் நிகழ்ந்து இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அந்தப் போருக்கு அடுத்து வந்த முதல் உரை என்ற காரணத்தால், இந்த உரையில் அகில இந்தியத் தலைவர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆற்றியுள்ள பணிகள் பற்றியும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்கள், வெளிநாட்டவர்கள் செய்துள்ள உதவிகள் இவற்றையும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டு முதல்வர் டாக்டர் அவர்களையும்,

[திரு. சொ. காவேரி மணியம்] [1972 சனவரி 28]

முஜிபுர் ரகிமான் அவர்களையும் ஒப்பிடுகிறோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஒப்பிடுகிறார்கள் என்றார்கள். மிகப் பணிவோடு தெரிவிக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில், திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்று குறிப்பிட்டோம். பின்னால் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அந்தக் கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விட்டு விட்டது. நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிகாட்டியிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சியையும், மத்தியில் கூட்டாட்சியையும் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்பதை அவர்கள் ஒரு பெரிய போராகக் கருதிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் வெளியிடுகிற கருத்தை அவர்கள் ஒரு பெரிய போராட்டமாக எண்ணி முதலமைச்சரவர்கள் கூறிய கருத்துக்களைத் திரித்தும், மறைத்தும் வேண்டுமென்றே இப்படி எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை முஜிபுர் ரகிமான் என்று நாங்கள் கூறுகிறபோது அதற்கான முழு முதற்காரணம் முஜிபுர் ரகிமான் மொழியின் மூலமாக ஒரு பெரிய குறிக்கோளை முன்வைத்தார். அதே போன்று டாக்டர் அவர்கள் மொழிப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு பலமுறை சிறை சென்று, அதன் மூலம் மக்களைத் தன்பக்கம் இழுத்து பாராட்டத் தக்க விதத்திலே ஒரு சிறந்த தலைவராக ஆகியிருக்கிறார்கள் முஜிபுர் ரகிமானின் குறிக்கோளை, கருத்துக்களை இந்திராகாந்தியவர்கள் கேட்டார்கள். அதே போன்று நம்முடைய கருத்துக்களையும் கேட்க வேண்டுமென்று தான் டாக்டர் அவர்களை முஜிபுர் ரகிமான் அவர்களோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறோம். அதைத் தவிர முஜிபுர் ரகிமான் என்று அவரைச் சொல்வதன் மூலம் யாரோ யாகியாகான் போல இருக்கிறார்கள். அதனால் அவரை எதிர்த்து நாங்கள் விடுதலை கேட்கிறோம் என்று வலியுறுத்தும் இழித்தும் பழித்தும், இல்லாதது பொல்லாததுகளை யெல்லாம் தெளிவற்ற முறையிலே சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தொடர்ந்து இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்குழு ஆற்றி உள்ள பணிகளையும், அதே போன்று சதர்ன் ஸ்டக் சுரல்ஸ் லிமிடெட் அவர்கள் சாதித்து உள்ள சாதனைகளையும். இவைகளை ஆளுநர் அவர்கள் மிக மிகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்காக இந்த உரையினைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் அடிக்கடி மதுரை வருகிற நேரத்திலே மதுரை விமான நிலையத்தில் இறங்கி வருவதை நாமெல்லாம் பார்த்துக்

1972 சனவரி 28] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விமான நிலையத்தைச் சுற்றியுள்ள ஏறத்தாழ 20, 25 கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய முக்கியமான தொழில், மிக முக்கியமான தொழில் மனம் கமழும் மல்லிகை மலர்களை பம்பாய் பகுதிகளுக்கு அனுப்புவதாகும். அவர்கள் செய்கிற தொழில் எவ்வளவு கடினமானது என்பதை நாங்கள் பலமுறை பார்த்திருக்கிறோம். அவர்கள் ஒரு கூட்டு முயற்சியில் இந்தத் தொழிலை செய்வதில்லை. அதன் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கும் லாபகரமான முறையில் இந்தத் தொழில் நடைபெற முடியவில்லை. ஆகவே நம்முடைய தொழிலமைச்சரவர்கள் இந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மணங்கமழும் மல்லிகை மலர்கள் விளையும் இந்தப் பகுதியில் ஒரு ஜாஸ்மின் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாரதத்திலேயே பம்பாயிலே தான் ஜாஸ்மின் தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. அதே போல தமிழகத்தில் ஒரு ஜாஸ்மின் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கான மூலப்பொருள்களான மல்லிகை மலர்களை அதிக அளவில் தயாராக்க அரசாங்கம், புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். சமீபத்திலே தமிழக அரசு தனியார் வசம் உள்ள 50 பேருந்துகளை, இப்படி 50 பேருந்துகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தனியார் நிறுவனங்களைத் தேசிய மயமாக்கினார்கள். அதோடு அந்தப் போக்குவரத்திற்கு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மன்னர்களின் பெயர்களை வைத்து இருக்கிறார்கள். பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகம், பாண்டியா போக்குவரத்துக் கழகம் என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம். வரவேற்கத்தக்க விஷயம். இதற்காக நாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

ஆனால் அரசாங்கம் 50 பேருந்துகளுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொள்வது போல், ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர்ஸ்ஸின் பஸ்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட “ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர்ஸ்”ஸிடம் பணி செய்கின்ற தொழிலாளிகள் இன்றைக்குத் தொல்லைக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இந்த நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலுக்கு நிதி உதவி செய்துள்ள பைனான்ஷியர்ஸ் இந்தச் சிறு ஆப்பரேட்டர் வைத்திருக்கும் பஸ்களை பல சந்தர்ப்பங்களில் பறிமுதல் செய்து விடுகிறார்கள். இப்படி இந்த பைனான்ஷியர்ஸ் இந்த பஸ்களைப் பறிமுதல் செய்து தங்களிடம் இந்தப் பேருந்துகளை வைத்துக் கொள்வதால் ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர்ஸ்ஸினால் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடிவதில்லை. அதனால் இதில் பணி செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

[திரு. சொ. காவேரி மணியம்] [1972 சனவரி 28]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் மதுரையிலே கிருஷ்ண மோட்டார்ஸ் நிர்வாகம் 5 பேருந்துகளை வைத்து நடத்தி கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்திற்கு மூலதனம் கொடுத்திருந்த பைனான்ஷியர் இந்த 5 பேருந்துகளில் மூன்று பேருந்துகளை பறித்துக் கொண்டார். இதனால் அங்கு பணி செய்து கொண்டிருந்த 50 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நடுத்தெருவிலே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர்ஸ் தங்கள் தொழிலைச் சரிவர நடத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது சர்க்கார் போக்குவரத்துக் கழகம் எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பணி செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு நல் வாய்ப்பாக இருக்கும். அவர்கள் வாழ்விற்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த நல்வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக இப்போவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனிமேல் பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 5, 6 நிமிடங்களில் முடித்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். இன்னும் பேச வேண்டிய உறுப்பினர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சந்தர்ப்பம் தர வேண்டும். நாளைக்கு அவர்கள் பேச முடியாது. தலைவர்கள் பேசவேண்டி இருக்கும்.

*** திரு. கே. என். குமாரசாமி :** துணைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நடந்து முடிந்த வங்காள தேஷ் போராட்டத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாக இணைந்து தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் காப்பாற்றி அதன் மூலம் ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பதற்கான வெற்றியைத் தேடித் தந்திருக்கிறோம். இதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்படும் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்காகத் திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதிலே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற காரியங்கள் எந்த அளவிற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். பல வருஷங்களாக பல வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி பல மெம்பர்கள் ஆலோசனை கூறியிருந்தாலும் அந்த ஆலோசனைகள் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கும் போது மிகவும் சிறப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர புரண முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்கிற அளவிற்கு நிலைமை இன்றைக்கு மாறி விடவில்லை. காரணம் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிரச்சனைகளை உண்மையிலே தீர்த்தாக வேண்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கம்

1972 சனவரி 28] [திரு. கே. என் குமாரசாமி]

பிரச்னைகளை அணுகவில்லை என்பதைத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. போதுமான அளவிற்கு அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செயல்படவில்லை.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்திருந்தாலும் வறட்சிப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பிரச்னைகள் இன்னும் தீர்த்தபாடிಲ್ಲ. அவற்றிற்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை. வறட்சிப் பகுதி என்று சொல்கிற போது விவசாயத் துறையிலே பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே நாம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகப் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே பல முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை மாற்றி அமைக்கின்ற முறையிலே மத்திய சர்க்காரோடு சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தால் இவற்றிற்குத் தீர்வு காணலாம். இதிலே நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். போதிய அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நிர்ப்பிரச்னை தீர்க்கப்படாததால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பின்தங்கியவர்களாக, வறண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பகுதிகளுக்கு இவற்றின் தீர்ப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காணாமல் முன்னேற்றத்தை அடைய முடியாது. அரசாங்கம் இந்தப் பகுதியின் பிரச்னையில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இந்த வறண்ட பகுதிகள் நீர் வசதி பெறுகின்ற வகையில் மாநிலங்களுக்கிடையிலான நதிப் பிரச்னையில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு கோவை ஜில்லாவில் பாண்டியாறு, புன்னம்புழா சம்பந்தமாக நம்முடைய அரசாங்கம், கேரள அரசாங்கத்தோடு ஒரு முடிவிற்கும் வர முடியாமல் இருக்கின்றது. அன்றைக்கு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் இந்தப் பிரச்னையை கேரள அரசாங்கத்தோடு விவாதித்து ஒரு நல்ல முடிவிற்குக் கொண்டு வருவேன் என்று. ஆனால் இந்த நதி நிர்ப் பிரச்னை இன்னும் தீர்த்தபாடிಲ್ಲ. அதில் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்போடு இந்தப் பிரச்னைக்கு ஒரு தீர்வு காணவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல பாண்டியாறில் இருந்து மின்சாரம் எடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக மின்சார அமைச்சர் போன சட்ட மன்றத் கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். அப்படி மின்சாரம் எடுப்பதற்கான திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பிரச்னையில் மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பற்றி இம்மன்றத்தில் சென்ற தடவையும் சொன்னோம். இந்தத் தடவையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கின்ற முறையில் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்து விடுகின்றோம், ஏற்றுவிதில்லை என்று முதலில் சொன்னவர்கள்.

[திரு. கே. என் குமாரசாமி] [1972 சனவரி 28]

மீண்டும் என்ன காரணத்தினாலோ அகட்டணத்தை உயர்த்தி விட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு பெரிப கிளர்ச்சியே நடைபெற்றது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இது நியாயம் தானா, நீங்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தி விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்களை உண்டாக்கி விட்டார்களே என்ற கேள்விக் குறியை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், இது சம்பந்தமாக வேறு ஒரு துறையில் உதவி செய்ய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மற்ற தொழில்களுக்கு காரண்டு ஒடுகின்ற அளவுக்கு என்ன கட்டணம் உண்டோ அதை வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் பிரத்தியேக கட்டணம் மினிமம் எக்ரிமெண்ட் சார்ஜ் என்றும், அடிஷனல் செக்யூரிட்டி டிபாசிட் என்றும் இரண்டு வகையான கட்டணம் வசூலிக்கின்றார்கள். இது எந்த அளவிற்கு நியாயமாகும் என்பதை சிந்தித்து அந்தக் கட்டணங்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் தாங்கள் பெற்ற கடனை 6, 7 ஆண்டுகளானாலும் திருப்பிக் கட்டமுடியாமல், மழையில்லாத காரணத்தால் விவசாயமும் செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ராஜாஜி மந்திரி சபை இருந்தபோது விவசாய கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்து, விவசாயிகளால் கட்டமுடியாத கடன்களை வஜா செய்ததன் மூலம் விவசாயிகள் காப்பாற்றப் பட்டார்கள். இன்றைக்கு பல விவசாயிகள் கடனில் மூழ்கிப் போகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வரட்சிப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் பெற்றிருக்கின்ற கடன்களையாவது வஜா செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மிகவும் துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவா விரும்புகின்றேன்.

குடிநீர் பிரச்சனை சம்பந்தமாக, குடிநீர் வாரியம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் துறையின் தலைவரவர்களும் எங்களுடைய பகுதியைச் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் இன்னும் சிக்கிரமாக அத்துறை தீட்டியுள்ள திட்டம் செயல்பட வேண்டிய ஆயத்தங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு இந்த ஆண்டிலாவது குடிநீர் மக்களுக்கு கிடைக்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எல்லா கிராமங்களுக்கும் 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள் குடிநீர் வழங்கி விடுவோம். குடிநீர் பிரச்சனையை தீர்த்துவிடுவோம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972-ஆம் ஆண்டு பிறந்துவிட்டது. என்றாலும் குடிநீர் பிரச்சனை இன்னும் முழுவதும் தீர்க்கப்படவில்லை. 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாவது தீர்க்கப்படுமா என்று சந்தேகக் குறிகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் கிராம மக்கள். ஆகவே அந்த நிலைமையில் குடிநீர் பிரச்சனையை தீர்க்க துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1972 சனவரி 28] [திரு. கே. என் குமாரசாமி]

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தீர்ப்பதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் முழுதும் நீங்கி, எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கின்றது. ஆகவே புதிய வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். வேலை வாய்ப்பு இருக்கின்ற பிரதேசங்களில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், அதற்கான முறையான திட்டங்களை அரசாங்கம் வைத்துருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் கிடையாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், அதிகமான வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தி இப்பிரச்சனையை சமாளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளை திறப்பது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டபோதிலும், இன்னும் ஒரு முடிவை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கிறது. கோவையில் மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளை திறப்பது சம்பந்தமாகவும், அங்கே 10 ஆண்டுகள், 12 ஆண்டுகளாக டெம்பரரி தொழிலாளிகளாக பணியாற்றிக் கொண்டு வருபவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாகவும். இன்றைக்கு வேலைபளு உச்ச கட்டத்திற்குப் போய், செய்யமுடியாத அளவுக்கு தொழிலாளிகள் தினரிக் கொண்டிருப்பது சம்பந்தமாகவும் அந்தத் தொழிலாளிகள் அரசாங்கத்திற்கும் முதலாளிகளுக்கும் கோரிக்கைகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை மிகவும் மந்தமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் துரிதமாக தலையிட்டு அந்தக் கோரிக்கைகளை தீர்க்கவில்லை என்றால், அந்தப் பிரதேசத்தில் மிகவும் கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகளில் அமைதியான நிலை தென்படவில்லை என்று கூறினார்கள். உண்மையில் முதலாளிகள் இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மேல் எடுக்கும் நடவடிக்கை மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளிகளை மட்டும் குறைகூறினல்போதாது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைபாடுகள் தீரவில்லை. தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடையே சுமுகமான உறவு வரமுடியாத அளவிற்கு இன்றைக்கு சூழ்நிலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்றால், போராட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் இருதரப்பாரும், அரசாங்கமும் எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற முறையைப் பொருத்ததான் அமைதி ஏற்படும். முன்கூட்டியே பிரச்சனைகளை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[1972 சனவரி 28 [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அப்போதுதான் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலானும், தனியாரிடம் உள்ள தொழிற்சாலைகளிலானும் அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

முடப்பட்ட ஆலைகளில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தனியார் துறைகளில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும், அரசுத் துறையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தி, எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் சீரான வேலைப்பளு, சம்பளம், இதர சலுகைகள் என்ற நிலையை உருவாக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்னும் காலம் இல்லாததால் நான் எடுத்துச் சொல்ல விட்டுப்போன பல விஷயங்கள் குறித்தும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்க்கை சிடைக்கின்ற நிலையை உருவாக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதையாரும் இல்லை என்று மறுக்கமாட்டார்கள். கோவை போன்ற பிரதேசங்களில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடப்படுமென்று அறிவித்து, சிறிது காலம் போடப்பட்டு இன்றைக்கு திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அதிக விலை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் அமுலாக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையை நிகழ்த்திய நேரத்திலே நம்முடைய தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு விதமான நல்ல நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அதில் குறிப்பாக உணவு உற்பத்திக்காகவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும் நம்முடைய அரசு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அருமையான பல்வேறு நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி மிக நல்லமுறையில் அமைந்தாக வேண்டும். அப்போது தான் நாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்கு தீர்க்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலே

(திரு எஸ். முருகைய்யன் தலைமை)

தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது அப்படி தொழில் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்ற நேரத்திலே, நாட்டிலே தொழில் அமைதி இருந்திடவேண்டும். தொழில் அமைதி எல்லோராலும் கடைபிடிக்கப்பட்டாக வேண்டும். தொழிலமைதி பாதிக்கப்படுமானால், நிச்சயமாக தொழில் வளர்ச்சி நடைப்படும் என்பதனை இன்றைய தினம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கின்றோம்.

1972 சனவரி 28][திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

தொழிலமைதி நாட்டில் கெடுகின்றது எதனால் என்று ஆராய்ந்தால், அதில் என்னைப் பொருத்தமட்டிலும் மூன்று காரணங்களை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிட முடியும். ஒரு காரணம், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை பழிவாங்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பல மேற்கொள்வதும், தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளை மதிக்காமல் நடந்துகொள்ளுவதும் முக்கிய காரணமாகும். இரண்டாவது காரணம், தொழிற்சங்கங்கள் அதி தீவிரவாதத்தை வைத்து எதற்கெடுத்தாலும் போராட்டம், அந்தப் போராட்டம் நீண்டகால போராட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற அளவிலே அரசியல் நோக்கத்திற்காக அல்லது தங்களுக்கு சித்தாந்த வெற்றிக்காக தொழிற்சங்கங்களை தவறான திசையில் இட்டுச்செல்லுவது இரண்டாவது முக்கிய காரணமாகும். தொழில் அமைதியின்மைக்கான மூன்றாவது காரணம், தொழிற்சங்கங்களிலே தலைமை பதவிக்காக ஏற்படுகின்ற போட்டிகள். அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற போட்டிச் சங்கங்களினால் தொழிலாளர்களிடையே பலவிதமான குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு, தொழில் அமைதி கெட்டு விடுகிறது. ஆக இப்படிப்பட்ட மூன்று முக்கியக் காரணங்களால் தான் தொழில் அமைதி நாட்டிலே கெடுகின்றது.

அண்மையிலே சிம்பஸன் தொழில் நிறுவனத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தகராறு பற்றி பலவாறுகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இது எல்லோருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ள நிறுவனம் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். இந்த மன்றமும் நன்கறியும். இந்த நிறுவனத்தின் தொழில் அமைதி இன்மைக்கு நான் சொன்னதின் மூன்றாவது காரணமேயாகும். அந்தத் தொழிற் சங்கத்திற்கு யார் தலைமை ஏற்கவேண்டும் என்பதிலே ஏற்பட்ட போட்டிதான் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே தான், தலைமை போட்டிகளைத் தவிர்ப்பதற்காக, அதன் காரணமாக தொழில் அமைதி கெடுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசியல் நோக்கத்திற்காக அதிதீவிர அரசியல்வாதிகளின் சதிவேலைகள் தவிர்க்கப்படுவதற்காக தொழிலாளர்களே அந்தந்த தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைமை ஏற்கவேண்டும்; அதுதான் பொருத்தமாகும் என்று நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதை ஆளுநர் அவர்களும் தன் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பலர் பல்வேறு விதமான எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல்வேறுவிதமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமாக கூறப்பட்ட கருத்துக்களில் ஒன்று தொழிலாளியே தொழிற் சங்கத்திற்குத் தலைமைப்பொறுப்பு ஏற்றால் அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தின் முதலாளியால், அந்தத் தொழிலாளி பழிவாங்கப்படுவார், அவரால் பணியாற்ற முடியாது என்பது. இரண்டாவதாக, முதலாளிகளோடு தொழிற்சங்கத் தலைவர் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதில் சில நுணுக்கமான விவகாரங்களை வாதிட

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி][1972 சனவரி 28]

வேண்டியவரும்; தலைவராக வரக்கூடியவர் முக்கியமான விஷயங்களை மிக நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கும் தகுதிபெற்றவராக இருக்க வேண்டும்; அது தொழிலாளராக இருக்கக்கூடிய ஒருவரால் முடியாது என்று கூறினார்கள்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இந்த காரணங்களையும் வைத்துக் கொண்டு, தொழிலாளர் தொழிற்சங்கத்திற்கு தலைமை ஏற்க முடியாது என்று கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாக இருக்காது. இதிலே ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளை அனைவரும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து, கூடிப் பேசி சுமுகமான ஒரு முடிவை உருவாக்க முடியும். இது அனைவரும் சேர்ந்து செய்தால் தான் முடியும். நமது முதல்வர் அவர்களும் இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

தொழிலாளியால் தலைமை பொறுப்பை ஏற்று சரியாகச் செயல்பட முடியாது என்ற வாதம் என்னைப் பொறுத்தவரையில் சரியாகாது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் திருவொற்றியூரில் உள்ள இந்தியா டிராக்கோ கம்பெனியில் தொழிலாளியாக இருந்தேன். பின் அந்த தொழிற்சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பையும் வகித்துள்ளேன். நல்ல முறையில் நடைபெற்று வரும் முக்கியமானத் தொழிற்சாலைகளில் திருவொற்றியூரில் உள்ள இந்தியா டிராக்கோ நிறுவனமும் ஒன்று. அந்தத் தொழிற்சங்கம் இன்றையதினம் அங்குள்ள தொழிலாளர்களிலே ஒருவர் தலைவராக இருந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

தொழிலாளியே தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தால் அவர் முதலாளியால் பழிவாங்கப்படுகிறார் என்பது ஓரளவு உண்மை தான். ஆனால் இன்றையதினம் அந்த நிலையைப் போக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய சட்டத் திருத்தங்களை எல்லாம் மேற்கொள்ளலாம். தொழிலாளியே தொழிற்சங்கத் தலைவராக வந்தால், அவருக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர் மீது முதலாளி பழிவாங்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்து, அதன் பின்னரே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளருக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டால் அந்தத் தொழிலாளர் தலைவருக்கு எவ்விதப் பாதகமும் ஏற்படாது. இந்நிலையை எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி, பேசி, உருவாக்கவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பல்வேறு நுணுக்கமான காரியங்களை ஒரு தொழிலாளரால் திறமையாகக் கையாள முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. வெளியே உள்ள திறமையான ஒருவர் ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தாலும், அவரால் தனிப்பட்ட முறையில் நுட்பமான காரியங்களை அணுக முடியாது. மிக மிகச் சிக்கலானப் பிரச்சனைகளைக் கூட அவர் உள்ளே இருக்கும் தொழிலாளர்களைக் கலந்து ஆலோசித்த பின்னால்தான் முதலாளியோடு

1972 சனவரி 28] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

விவாதிக்க முடிகிறது. சாதாரண சம்பள விஷயமானாலும் சரி. உற்பத்தி பெருக்கமானாலும் சரி அல்லது வேலை நேரமானாலும் சரி அல்லது எந்தெந்த வேலையை எந்தெந்த அடிப்படையிலே செய்வது என்பதானாலும் சரி, அவற்றை எல்லாம் வெளியே இருந்து வருகின்ற சங்கத் தலைவரும், உள்ளே இருக்கக் கூடியத் தொழிலாளர்களும் கலந்து பேசிய பின்புதான் முடிவு செய்கிறார்கள்.

ஆகையால் நுணுக்கமான காரியங்களிலே தொழிலாளித் தலைவர்களின் திறமையாகச் செயல்பட முடியாது என்று கூறுவது பொருத்தமாகாது. தொழிலாளித் தலைவருக்கு அரசாங்கம் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்குமானால் அவரால் எந்தக் காரியத்தையும் எளிதாக அணுக முடியும், என்பதை இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளித் தலைவரைக் கொண்டத் தொழிற்சாலையில் ஏதாவது தகராறு எழக்கூடிய நிலை வந்தால், அவற்றை அரசாங்க ஆலோசனையோடு தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் நல்ல, சிறந்த வல்லுநர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்கலாம். அந்தக் குழுவில் சட்ட வல்லுநர்கள், தொழில் நிபுணர்கள், தொழிலாளத் தலைவர்கள் ஆகியோரை நியமிக்கலாம். இந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம் என்று நிச்சயமாக எண்ணுகிறேன்.

தொழிலாளித் தலைவர் இல்லையென்றால், எக்ஸ்-ஒர்க்கரை தொழிற்சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்ற கருத்தும் இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதோடு 'நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர்' ரிப்போர்ட்டைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். சிலர் இங்கே குறிப்பிட்ட மாதிரி, வெளியே உள்ள ஒருவர் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தால்தான், தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்றே அல்லது தொழிலாளித் தலைவரால் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாது என்றே நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர் ரிப்போர்ட்டில் தெளிவாகச் குறிப்பிடப்பட்டனில்லை. பொதுவாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, குறிப்பிட்டு எதையும் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

ஆகவே, தொழிலாளியே தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருப்பதில் பொதுவாக இருக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு தடைகளையும் நீக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்ய எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி, பேசினால் இதுபோன்ற பிரச்சனைகளுக்கு சுலபமாகத் தீர்வு காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில தலைவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னாள் தொழிலாளராக இருந்தால்—எக்ஸ்-வொர்க்கர்—தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கலாம் என்பதாக. இப்படிப்பட்டவர்கள் பல சங்கங்களுக்குத் தலைவராக வர வசதி கிடையாது. தொழிலாளராகவே ஒரு

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

[1972 சனவரி 28]

தொழிற்சாலையில் இருந்து—பழிவாங்கப்பட்டு—அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் அன்புக்குரியவராகி தலைவராகக் கூட வரலாம். அதுபற்றிக்கூட கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர வாய்ப்பிருக்கிறது. பொதுவாக நாட்டில் தொழில் அமைதி இருக்கவேண்டும். தொழிலாளி—முதலாளி தகராறு பெரும் அளவில் வளராமல் நேரிடையாக—சமூகமாக பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் அனைவருமே ஆளுநர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள நல்ல கருத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள் அனைவருமே வரவேற்கக் கூடிய நல்ல கருத்தாகும் அது. நடை முறையில் உள்ள சிக்கல்களை நீக்க சட்ட திருத்தங்கள் கொண்டு வரலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத படித்த வாலபர்களுக்கு சிறப்பான முறையில் சிறு தொழில்களை துவக்கக்கூடியவர்களுக்கு உதவி அளித்தும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்வனவற்றை விற்பனைக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தியும் உதவி செய்யலாம். தொழில் துட்பத் துறையில் அவர்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்புகத்தான் என் உரையைத் துவங்குவதற்கு முன்பாக “தாயினும் இனிய தாயகம் காக்க, தன்னுயிர் சுந்த வீர மறவர்களுக்கு” குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கன்னர் ஆறுமுகம், செங்கல் பட்டு முரளி, பாங்கிப்பேட்டை ஹாஜா மொய்தீன் போன்றவர்களுக்கும், இவர்களைப்போல் வீரத் தியாகம் செய்த எண்ணற்ற வீர மறவர்களுக்கு அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொண்டு என் உரையைத் துவங்குகின்றேன்.

இங்கே பேசப்பட்டு நடைபெற்று முடிந்துபோன கடந்த காலப் போரிலே இந்த வீரர்கள் எல்லாம் நாட்டின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக மட்டுமல்ல புதியதோர் நாட்டை உருவாக்குவதற்காகவும் இந்திய தலைமை அமைச்சர் எடுத்துக்கொண்ட தீவிர முயற்சிக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் சாதி மத இனப்பேதமன்றி ஒரே மனிதராக நின்று ஆற்றிய பணிகளை என்னி மகிழ்வடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட போரில் தமிழகத்தையும், தமிழக மக்களையும் அழைத்து நடத்திச் செல்கிற தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் முன்னோடியாக நாம் நிற்கும் வகையில் பற்பல திட்டங்களை உருவாக்கினார். முஜிபுர் ரகிமான் விடுதலை செய்யப் படவேண்டுமென்ற தீர்மானம் மட்டுமல்ல—பங்களா தேஷை ஒப்புக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றிய உணர்ச்சியும் பாராட்டப் படவேண்டியதாகும். பெருமை அளிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அது மட்டுமன்றி தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு தமிழகத்தின் சார்பாக பத்துக்கோடியை அளித்திருக்கிறேன் என்று துணிவோடு சொன்னார் என்றால் அந்தத் துணிவு நம்முடைய முதல்வர்

[272 சனவரி 28] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

டாக்டர் கலைஞருக்குத்தான் இருக்க முடியும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்து அவருக்கு உறுதுணையாக நாம் எல்லோரும் வேண்டியவைகளை எல்லாம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆளுநர் அவர்கள் நாட்டின் முன்னேற்றத் தைப் பற்றி எடுத்துச்சொன்ன சிலபல கருத்துக்களை ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். லேனான்மை மிகுந்த நாடு நம் நாடு. அந்த லேனான்மைத் துறையில் நாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றங்கள் இந்த நாடு முன்னேற்றப் பாதையை தோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புன்விவிவரங்கள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல.

மக்களது முன்னேற்றத்திற்கு உணவு எப்படி அவசியமோ அப்படி அதற்கடுத்து உடை, அதற்கடுத்து இருக்க இடம், குடிக்க நீர் ஆகியவை அவசியமாகிறது. இவற்றை எல்லாம் அடைவதற்கு பற்பல வாரியங்களை ஏற்படுத்தி அந்த வாரியங்கள் மூலம் இந்தக் காரியங்கள் செம்மையான முறையில் செயல்பட்டு வருவதைக் கண்டு நாம் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இன்னும் பற்பல திட்டங்கள் இந்த வாரியத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதை அவைகள் செய்யும் என்று நாம் நம்புவோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் உதவுக்கூடியது கூட்டுறவுத் துறை. அந்தத் துறை மூலம் இன்னும் நல்லமுறையில் பல காரியங்களைச் செய்யும் வகையில் அது செயல்பட்டாக வேண்டும். சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவுவது, பேஷன் என்றல்லாமல் உண்மை உணர்வுடன், சிறுசிறு விவசாயிகளுக்கும் இன்னும் சிறந்த முறையில் இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக உதவி செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறியிருக்கிற விஷயங்களுக்காக நாம் நிச்சயமாக அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தொழிற் துறை வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்ய நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசும் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் வருகிற உரத் தொழிற்சாலை, கன நீர்த் தொழிற்சாலை பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதேநேரத்தில் அப்படிப்பட்ட தொழில்களை எல்லாம் விஞ்ஞான முறையில் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த அணுசக்தி கமிஷன் தலைவர் விக்ரம் சாராபாய் இன்று நம் மிடையே இல்லையே என்று வருந்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தொழில் துறையில் ஒரு அமைதி மட்டுமல்ல—தனியார் முதலீடு செய்வதற்கு இருக்கும் தயக்கத்தைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலே பற்பல வகைகளிலும் இந்த நாட்டில்

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1972 சனவரி 28]

தொழில் வளர்வதற்கு மிக்க வசதியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்றால்தான் தனியார் முதலீடு தொழில் துறையில் அதிகமாகப் பெருகுவதற்கு வழியேற்படும். தனியார் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை போட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சிறுசிறு தொழில் களிலும் அவர்கள் மூலதனம் போடுவதற்கு வேண்டிய ஊக்க மளித்து தொழில் வளர்ச்சி நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது 'இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவிரே' என்பதாக சேலத்தைப்பற்றி பெருமையோடு பேசவேண்டிய நிலை இன்னமும் ஏற்படாததுபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பு உருக்காலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் மத்திய அரசை துரிதப்படுத்த வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

இன்னும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருவள்ளுமலைப் பகுதியில் கிடைக்கும் இரும்பு தரமானதாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டு கைத்துழைப்பின்பேரில் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்கும் திட்டம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆளுநர் உரையில் அது இல்லை என்றாலும் எதிர்காலத்திலாவது உரிய நேரத்தில் அது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்கிற என் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிபற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் முக்கியமாக ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் வாலாஜாபேட்டையில் ஒரு தொழிற்சாலை 5 லட்சம் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒரு ஆண்டு காலமாகிறது. அதற்கான இயந்திரங்களை வாங்கும்போதே அவை சரியான முறையில் வேலை செய்வதை வைத்து பரீட்சித்துக்காட்டிய பின் அதற்கான பணத்தைப் பெறுவது என்பதாக உடன்பாடு இருந்தும் வேலை செய்யாத இயந்திரத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டார்கள். பணத்தையும் வாங்கிப் போய்விட்டார்கள். அந்த அளவில் நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறது. நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்திறமை மிக்கவர், அவர் இந்த குறையை போக்க வேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் வந்து விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி 5 லட்சம் மூலதனம் செய்த தொழிற்சாலை ஒரு ஆண்டு காலமாக இயங்கவில்லை என்பதோடு கூட—இனி அதை இயங்கச் செய்வதற்கு இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆகலாம் என்கிற நிலைமை இருப்பது கண்டு வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாதவாறும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். முன்கூட்டியே தகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருந்தாகவேண்டும்.

1972 சனவரி 28] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

இன்றையதினம் தொழில் துறையில் தொழிலாளர்கள்—முதலாளிகளிடையே நல்லுறவு சீர்குலைந்து வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் அரசியல் வாதிகள் ஏற்படுத்திகின்ற சிக்கல்கள்தான். இதைச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் நாடு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பலனிதமான தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம், அந்தச் சங்கத்திற்கும் ஒரு தொழிலாளியே தலைவராக வரும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க கருத்து. ஆனால், ஏனோ தெரியவில்லை—மதிப்பிற்குரிய சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் கூட தொழிலாளரே தலைவராக வருவதை ஆதரித்துப் பேசவில்லை. அவர்கள் ஆதரித்துப் பேசாதது ஆச்சரியம் இல்லை. தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்தில் என்றைக்குமே பழைய காங்கிரசார் அதிக அக்கறை காட்டி வந்திருப்பதாக நாடு நினைக்கவில்லை. நானும் நினைக்கவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தொழிலாளர்களைப்பற்றி அதிக அக்கறை முஸ்லீம்லீக் கட்சிக்கு இருப்பதைப்பற்றி நாங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறோம். சிம்சனில் என்ன நடந்தது, பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பது குறித்து, சென்னை மாநகரம் மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதிலும் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஆகவே, வீணாக பழி சுமத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, நான் பழி சுமத்தவில்லை. என்ன நடந்தது என்பது நாடு பூராவுக்கும் தெரியும். அடுத்தாற்போல கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் தொழிலாளர்களின்பால் அதிக அக்கறை கொண்டிருப்பார்கள் என்பதால் அவர்களாவது ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம், அதன் தலைவர் தொழிலாளராகவே இருக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையை வரவேற்றிருப்பார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக தொழிற்சங்க விஷயத்தைப்பற்றி நண்பர் வகாப் எடுத்துப் பேச ஆரம்பித்தது எங்களுக்கெல்லாம் சந்தோஷம். பொதுவாக தொழிலாளர்களே இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்த காரணத்தால் 1926-ம் சட்டம் வந்த பின்னால், இருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில், அதிகாரபூர்வமான அங்கத்தினர்களையும் நிர்வாகக் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கு வெளியாரும் இருக்கலாம் என்று சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. வெளியார் தொழிற்சங்கத்திற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டுமா. அல்லது உள்ளே இருப்பவர்கள் தலைவராக இருக்க வேண்டுமா என்ற பொறுப்பு தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது. பல தொழிற்சங்கங்களில் தொழிலாளர்களே தலைவராக இருந்துகொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே பணிபுரியக்கூடிய தொழிலாளர்கள் மட்டு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 சனவரி 28]

மல்ல, அங்கே பணிபுரிந்து வெளியேறிய தொழிலாளர்களும் இருக்கலாம். எல்.ஐ.சி., பேங்க், என்.ஜி.ஓ. சங்கங்கள் போன்றவற்றில் எல்லாம் அவர்களே தலைவராக இருந்து நடத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். தனியார் துறையில் இன்றைக்குக்கூட சில இடங்களில் வெளியார் தலைவராக இருந்தால்தான் முதலாளிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஒரு 'டாக்மெடிக் பொசிஷன்' ஆக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. தொழிலாளர்களே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்பது ஏ.ஐ.டி.யு.சி. யின் கருத்தாக இருக்கிறது. மேலும், தொழிலாளர் என்று சொல்லும்போது, அங்கே பணிபுரிகிற தொழிலாளர், முன்னர் அங்கே பணிபுரிந்து பழிவாங்கப்பட்டவரோ அல்லது ராஜினாமா செய்த மாஜி தொழிலாளியாகவோ இருக்கலாம். அவர்களையும் தொழிலாளர் என்றுதான் கூற வேண்டும். நண்பர் மா. வெ. நாராயணசாமி போன்றவர்களும் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்தவர். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் முன்பு ரயில்வே தொழிலாளியாக இருந்தவர். தொழிலாளராக உள்ளவர்கள் அரசியல் கருத்துக்கொண்டவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் பேசும்போதுகூட தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற்சங்கத் தலைவராக யார் இருப்பது என்பது பற்றியும், ஜனநாயக ரீதியில் 'இவர்தான் தலைவராக இருக்க வேண்டும்' என்று கட்டுப்படுத்தக்கூடாது என்றேன். வெளியில் இருப்பவர்களும் தலைவராக இருக்கலாம்.

(திரு. எம். ஏ. லத்திப் அவர்கள் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் கட்சி உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். நீங்கள் அமருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேரவையிலே, ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்றும், அந்தத் தொழிற்சாலையின் தொழிலாளரே அதன் தலைவராக வர வேண்டும் என்றும் அவர்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலைபார்த்த மாஜி தொழிலாளர் வரவேண்டுமென்று இப்போது சொல்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? அப்படி சட்டமாவதைப்பற்றி அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இதை ஒரு 'டிபேட்டிங் பாயிண்டாக' மாற்ற நான் விரும்பவில்லை. பொதுவாக இப்போதைய நிலையை எடுத்துச் சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் யாரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பது குறித்து, அவர்களுக்கு முழு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளியும் தலைவராக வரலாம். தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது தொழிலாளர்களின் உரிமை.

1972 சனவரி 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரைத் தேர்த்தெடுப்பது மக்களுக்குள்ள உரிமை. அதேபோல் தொழிற்சாலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவரைத் தேர்த்தெடுப்பது தொழிலாளர்களின் உரிமை என்று கொடுத்துவிட்டோம். வெளியார் தலைவராக இருக்கக்கூடாது. இந்தவகையில் சட்டத்தை அமலாக்கலாமா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வெளியாரே இருக்கக்கூடாது என்று 'ரெஸ்ட்ரிக்ட்' பண்ணுவது என்பது இன்றைய நிலைமையில் சரியில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் தாங்கள் அன்று கூறிய கருத்தை ஒப்போது மாற்றிக்கொண்டதற்கு என்ன காரணம்? யாருடைய தீர்ப்பந்தம்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதிலே எந்த விதமான தீர்ப்பந்தமும் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையிலே தொழிலாளரே தலைவராக இருந்தால் பிரச்சினை தீரும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அதுதான் இடைக்காலமாக இருக்கிறதென்றால், அப்படிச் செய்யலாம் என்றேன். இன்றைக்கும் கூறுகிறேன். அது எந்த முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று சிந்தித்தால் அன்று சொன்னது பொருந்தும். அப்படிச் சொன்னது தவறுதலாக இருக்கிறதென்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம். தொழிற்சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் பக்குவப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். சில இடங்களில் வெளியார் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்குக்கூட ஆவடியில் இருக்கும் தொழிற்சங்கத்திற்கு என்னைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சில தொழிற்சாலைகளில் தலைவருக்கு அந்தவகை தகுதிகள். சிம்சன் போன்றவற்றில் தலைவருக்கு என்ன விசேஷ அந்தவகை தகுதிகுர்கள். சில விஷயங்களில் தொழிலாளர்களை நேரில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சில விஷயங்களில் வெளியார் தலைவராக இருந்தால் தான் முதலாளிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடிகிறது. அப்படி ஒரு மசோதா வரும்போது இன்னும் விரிவாக இதைக் குறித்துச் சொல்ல முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவர் அவர்களே. தொழிலாளர்களுடைய தலைமை பிரச்சினைபற்றி வாதம் நடைபெற்றது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது, திரு. வகாப் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினை குறித்து பேசுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நான் கூறிக்கொள்கிறேன், நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களைவிட தொழிலாளர் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு திரு. வகாப் அவர்கள் அதிகமான தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், உழைப்பாளியின் வியர்வை உலராததற்கு முன்பே ஊதியத்தைத் தந்துவிட வேண்டும் என்று கூறிய நபிகள் நாயகத்தைத் தலைவராகக் கொண்டவர் திரு. வகாப் அவர்கள். தொழிலாளருக்கும் எங்களுக்கும்தொடர்பு அதிகமாக உண்டு.

[1972 சனவரி 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் சொல்லாததையெல்லாம் நீங்கள் ஏதற்காகச் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களைக்கொண்ட தொழிற்சங்கத்திற்கு நானே தலைவனாக இருக்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார். நான் துணைத் தலைவனாக இருக்கிறேன். முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லையென்று சொன்னது சரியல்ல என்பதை கனம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வகாப் அவர்களுடைய நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. சீக்கிரம் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைவிட முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்கு தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அதிக அக்கறை இருக்கிறது. எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை முஸ்லீம் லீகின் தலைவர் காரியதே மில்லத் அவர்களுடைய சரித்திரமே கூறும். அன்றாடம் இன்றையதினம் ஜனாதிபதியாக விற்றிருக்கக்கூடிய திரு. வி. வி. கிரி அவர்களுடன் நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களுக்காகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக உழைக்கிறோம் என்பதை நாங்கள் உலகுக்குப் பறை சாற்றிக்கொள்ளவில்லை, விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. தொழிலாளர்கள்பால் முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல கருத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

அரசியல் கட்சிகள் ஏற்படியாவது தங்களுடைய செல்வாக்கை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக—பழைய காங்கிரஸாக இருந்தாலும், கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் சரி—பல வழிகளில் வேலை செய்கின்றன. கட்சியின் நலனைவிட நாட்டின் நலனை உத்தேசித்துச் சங்கம் செயல்பட வேண்டும். எந்தத் தொழிற்சங்கமாயிருந்தாலும், கம்யூனிஸ்ட், காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், முஸ்லீம் லீக் எந்தக் கட்சி சார்புடையதாக இருந்தாலும் நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்கிற நல்ல கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும். தொழிற்சங்கத் தலைவர் தொழிலாளரே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்கிற கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை அவர்களே நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க முடியும். நல்ல திறமையை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அரசியல் கட்சிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய பலம் எங்கே போய் விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள். நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் இந்த இரண்டு கருத்துக்களுக்கும் நல்ல ஆதரவு தருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 28] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

அடுத்த வேலையில்லாத பிரச்னை. மிக முக்கியமான பிரச்னை. ஹைட்ராஜன் பாம், ஆட்டம் பாம் எவ்வளவு அபாயகரமானதோ அதே மாதிரித்தான் படித்தவர்களிடையே ஏற்படுகின்ற வேலை யில்லாத திண்டாட்டமும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் இலங்கையிலே படித்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட வேலையில்லாத பிரச்னை பெரிய பிரச்னையாகக் கிளம்பிவிட்டது. அம்மாதிரி நம்முடைய நாட்டிலேயும் ஏற்படாத வகையிலே வேலை யில்லாத பிரச்னையில் அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலைகள் அளிப்பதிலே முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய பங்கைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னோம். மத அடிப்படையில் இல்லை. முஸ்லீம் மக்களுடைய குறைகளைப் பேசுவதற்கு வேறு யாரும் இல்லை. முஸ்லீம் மக்களுடைய ஸ்தாபனம் முஸ்லீம் லீக்தான் என்ற முறையிலேதான் சொல்கிறோம். முஸ்லீம்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறார்கள், பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் மற்றத் துறைகளிலும் வேலைவாய்ப்புத் துறையிலும் அவர்களுக்குச் சலுகைகளை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்களை பிற்பட்ட வகுப் பினர் பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னபொழுது அவர்கள், காலம் கனிய வில்லை என்று சொன்னார்கள். பிறகு கஜானா கனியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டுமே கனிந்துவிட்டன. கருணாமிக்க அவர் களுடைய உள்ளம்தான் கனியவேண்டும். சலவைத் தொழிலாளர் கள், நாவிதர்கள் இவர்களையும் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பிலே சேர்க்க வேண்டும். அதைப்போன்றே உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்களையும் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்கவேண்டும்—முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லியிருந்தாலும்—நாங்கள் அதை நம்பிக்கைக் குரிய வாக்குறுதியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம் மக்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறா் கள். உங்களுடைய கருணாமிக்க உள்ளம் இதற்கும் கனியட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மற்றவர்கள் எல்லாம் குறைவாக நேரம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். நீங்கள் மட்டும் 29 நிமிடங்கள் பேசி இருக்கிறீர்கள், முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : இவை கூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டில் மக்களுக்குத் தேவையானவற்றைக் கொடுக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு தமிழக அரசாங்கம் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் கள் கடனாக அளித்து, நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1972 சனவரி-28]

உனை மக்களுக்கு அளித்திருக்கிறது என்பதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே விவசாயிகளுக்குத் தேவையானது பாசன அபிவிருத்தியாகும். அனைகளைக் கட்டியாக வேண்டும், அந்த முறை இருந்தால்தான் விவசாயம் வளர்ச்சியடையும். என்னுடைய தொகுதியிலே மருதா நதி அனை கட்டப் படவேண்டுமென்று பல ஆண்டுக்காலமாக கோரிக்கை விடப்பட்டது. அந்தக் கோரிக்கை இந்தச் சமயம் மத்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மருதா நதி அனை என்றுதான் போட்டிருந்ததே தவிர அந்த அனைக்கு எந்தவிதமான நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்படவில்லை. அந்த அனைக்கு இந்த ஆண்டாவது போதுமான நிதி ஒதுக்கி வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று சின்னக் கோம்பை அனை, பெரிய கோம்பை அனை என்ற அனைக்கட்டுகளையும் கட்டி முடித்தால்தான் என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆத்தார் தொகுதியில் விவசாயம் வளர்ச்சியடையும். ஆத்தார் விவசாய வளர்ச்சி அடைந்த பகுதி என்ற எண்ணம் சிலரிடத்திலே இருக்கிறது. ஆத்தார் கிராமம்தான் விவசாயத்திலே வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறதே தவிர, அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற பல 34 கிராமங்கள் விவசாயத்திலே பின்னடைந்த நிலையிலே தீர் வசதியில்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. எனவே மேற்கூறிய திட்டங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு எல்லாக் கிராமங்களிலேயும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பம்புசெட்டுகள் அனுமதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு கால அளவு வைத்து மின்சாரம் அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வையும் ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வினால் ஏழை எளிய மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தை ஓரளவாவது குறைக்கவேண்டும். என்னுடைய வட்டத்தில் ரூ. 1.70 காசிலிருந்து ரூ. 2.50 காசுகள் வரை அரிசியின் விலை இருக்கிறது. அதிகமாக ஏறியிருக்கக்கூடிய விலையைக் குறைத்தால்தான் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் பற்றி ஒரு வரிசைக் குறிப்பிடாமல் இருப்பதைக்குறித்து கைத் தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கக்கூடிய என்போன்றவர்கள் வேதனை அடையவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நாம் பேசும் பொழுது எல்லாம் விவசாயத்திற்கு அடுத்தது கைத்தறிதான்

1972 சனவரி 28] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

என்று பேசுகிறோம். ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவையானதுபற்றி ஒரு வரிசை குறிப்பிடாததை நினைக்கும்பொழுது வேதனைப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதிகமாக அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தூல்கள், செயற்கை பட்டு போன்றவை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் அதிகமான விலையிலே வாங்கி உற்பத்திசெய்து விற்பனையாகும்பொழுது, விற்பனையாகாமல் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, தூல், செயற்கைப்பட்டு போன்றவை நியாயமான விலையில் அவர்கள் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்துள்ள துணிகளை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து வெளி மாநிலங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும், அவற்றை விற்கச்செய்ய உங்களுக்குவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறித் தொழிலிலே சுடுபடுகின்றவர்களுடைய குழந்தைகளின் கல்வி, உத்தியோகம், தொழில் இவற்றில் முதலிடம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கலன்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பரேஷன் என்ற அமைப்பை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காக அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பிற்காக 32 லட்சம் ரூபாய்தான் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே ஏறக்குறைய 3 லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 32 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு என்பது போதாது. உதாரணமாக ஒரு கைத்தறிக்கு 6 ரூபாய் என்ற அளவிற்குத்தான் உதவி செய்யமுடியும். ஆகவே, அதிகமாக ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது நிதி ஒதுக்கி இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கடன் உதவி கிடைக்க கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கைத்தறி நிதிக் கழகத்திலே புதிதாக அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். புதிதாக அங்கத்தினர்கள் சேர வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்பொழுது கூட 11 சதவீதம் என்ற நிலைமையிலே வட்டி அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. அந்த வட்டி வீதத்தைக் குறைத்து 5 சதவீதம் என்ற அளவிலே அவர்களுக்கு கடன் உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, தமிழக ஆளுநர் மேற்கு கே. கே.ஷா அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் பதவி ஏற்ற பின்னர் முதல்முதலாக சட்டமன்ற கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். மொழியால் அன்னார் வேறு மாநிலத்தவராயினும் நாட்டுப் பற்றுடைய கடிமை உணர்ச்சியிலும் தமிழக மக்களில் தாமதம் ஒருவர் என்னும் உணர்ச்சியோடு அவர் பேசியிருக்கிறார்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1972 சனவரி 28]

தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பணிபுரிவதில் உங்களுக்கு உறுதுணையாய் இருப்பேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன் என்பதாக அவர் கூறியுள்ள வாசகம் நம்முடைய மனங்களில் பதியத்தக்க ஒன்றாகும்.

பாகிஸ்தானின் ஆக்ரமிப்பை முறியடித்த சாதனையையும், வங்கத்தில் நடந்த இனக்கொலையைத் தடுத்து அந்த தேசத்திற்கு விடுதலையைத் தேடித் தந்த செயலையும் சுட்டிக் காட்டி இந்த பெரும் சாதனைகளுக்குக் காரணமான பாரதப் பிரதமரையும், பாரதத்தின் முப்படைகளையும் அவர் பாராட்டி இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இந்த சோதனை மிக்க நேரத்தில் நம் தேச பக்தி மிக்க டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையிலுள்ள இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் முழு அளவில் ஒத்துழைத்ததை ஆளுநர் மிகவும் பெருமையோடும் பெருமிதத்தோடும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

போர் மேற்குத் திசையிலும், கிழக்குத் திசையிலும்தான் நடந்தது என்றாலும், தெற்கு திசையிலுள்ள தமிழக அரசு மிகுந்த தேச பக்தியுடன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியுடனும் செயல்பட்டதாக மன்றம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள உரிமை உண்டு. போர் நிதிக்கு அதிகப் பட்சத் தொகையாக பத்து கோடி ரூபாய் திரட்டுவது என்று வரம்பு வைத்துக் கொண்டு, போர் நின்று விட்ட நிலையிலும் அதனை சாதித்துக் காட்டி, நம்முடைய முதல்வர் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழக அரசு சமுதாய முன்னேற்றத்தில் கடந்த ஆண்டு சாதித்துள்ளவற்றையும் வரும் ஆண்டில் சாதிக்க இருப்பவற்றையும் ஆளுநர் தமது உரையில் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறிப்பாக உணவு உற்பத்தி தன்னிறைவுப் பெறத்தக்க நிலை அடைந்திருப்பதை ஆளுநர் மன நிறைவுடன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதனை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் மக்கள் வாங்கும் சக்தியும் மீறி உயர்ந்துக் கொண்டே இருப்பதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது என் கடமையாகும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தியாளர்களின் நலன்களுக்கு, கேடில்லாமல் விலைவாசிகளை சுட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பது அரசின் கடமை என்பதை நினைவுபடுகிறேன். ஆனால் விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தும் சக்தியோ, சாதனங்களோ இந்த மாநில அரசுக்கு இல்லாத வகையில் அதிகாரங்கள் மத்தியில் குவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உணருகின்றேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நிதி ஒதுக்கலை தமிழக அரசு ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வந்திருப்பதனை ஆளுநர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதனை நான் வரவேற்கின்றேன். பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஆண்டுதோறும் சிறுசில சலுகைகள் வழங்குவதிலேயே முற்பட்ட ஜாதிகளுடன் அவர்களை சமத்துவ நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட முடியும் என

1972 சனவரி 28] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

நான் நம்பவில்லை. பிற்பட்ட ஜாதிகளைச் சார்ந்த தனி நபர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்குவதோடன்றி இந்த சமுதாயம் முழுவதும் உய்வதற்காக வழிகளைக்கான வேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பினர் தலக் குழுவின பரிந்துரைகளை அரசு விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருமென்றும் நம்புகிறேன்.

மாநில அரசின் பொருளாதார நிலை சீர்கேடு அடைந்திருப்பதை ஆளுநர் மிகுந்த வேதனையோடு தனது உரையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அந்த நிலை மாறுவதற்கான வழிகளையும் அவர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அது போதுமானதன்று. மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு பெற்றுள்ள கடன் தொகையின் ஒரு பகுதியை மானியமாக மாற்றுவதினாலேயே இந்த மாநில அரசின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்துவிடப் போவது இல்லை. ஆளுநர் கூறியிருப்பது போன்று மத்திய அரசின் நிதி நிலைமையோடு, மாநில அரசின் நிதி நிலையும், நெகிழ்ச்சித் தன்மைப் பெற்றதாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான ஒரே வழி மத்திய அரசிடம் உள்ள ஆண்டு கோளும், பெருகிக் கொண்டே போகும் வருவாயுடைய வரியினங்கள் சிலவற்றை மாநில அரசுக்கு மாற்றித் தருவதுதான். இதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை.

பின் தங்கிய வகுப்புகளின் நலன்களில் அக்கறை காட்டுவதைப் போல் பின் தங்கிய பகுதிகளின் வளர்ச்சியில் அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டும். நீண்ட காலமாக திருத்தணி வட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆந்திர ராஜ்யத்தில் ஆந்தப் பிரதேசம் திருந்தபோது பல தலைமுறை காலம் புறக்கணிக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தோடு இணைந்தபின் இங்குமங்குமாகப் பல அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் திட்டமிட்ட வகையில் இந்த முன்னேற்றம் அமையவில்லை. பிற்பட்ட பிரதேசம் எனக் கொண்டு அதன் நலன்களை கவனிப்பதற்கென்று தனி அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் ஆளுநர் உரையை மிகுந்த நன்றியுறியுடன் இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளப் பிரேரணையை தமிழ்நாடு கழகச் சார்பில் ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் புதிய திட்டம், கொள்கைகள் இடம் பெறவில்லை. மாநிலத்திலே உள்ள பிரச்சனைகள் பல ஆளுநர் உரையில் இல்லை. உரையின் ஆரம்பத்தில் போர் வெற்றியைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, அது வரவேற்கத்தக்கது. போரின் வெற்றியைப்போல் பொருளாதாரப் பிரச்சனையில் நாம் வெற்றி காணவேண்டும். வறுமையை நம் முதல் பகைவன் என்று கருதி வறுமையை ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும். ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் பொருளாதாரப் பிரச்சனை பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதற்குப் பரிகாரம் வழிவகைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. மாநிலத்தை இன்றைக்கு எதிர்நோக்கி இருக்கும் பிரச்சனைகளாக உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1972 சனவரி 28]

ஆகிய பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாமல் கூறப் பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சனை என்று மில்லாத அளவிற்கு இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அவைகளைப் போக்க எடுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆளுநர் உரையில் பத்தாவது பக்கத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, “நடந்து முடிந்த ஆண்டில், வேலையில்லாப் பிரச்சினையை அரசு பல கோணங்களில் அணுகிப் பார்த்தது. இதில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுவது இளைஞர் அணி அமைக்கப்பட்டதாகும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது—இன்னும் இளைஞர் அணியில் ஏறத்தாழ 2,000 தொண்டர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு எடுத்த முக்கிய நடவடிக்கை இளைஞர் அணி சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர் 2,000. இந்த மாநிலத்தில் அநேக லட்ச மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடும்பொழுது வெறும் 2,000 பேர்களுக்கு மட்டும் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்திருப்பது என்பது அது ஒரு சிறிய நடவடிக்கை ஆகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே பக்கத்தில், “படித்தவர்களிடையே நிலவிவரும் வேலையின்மையைப் போக்கும் பொருட்டு, தொழில் முனைவோர்கள் புதிய தொழில்களைத் தொடங்க, இந்திய அரசின் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் இவ்வரசு கருதுகிறது. இதற்கென ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் ஜனத்தொகையைப் பார்க்கும் பொழுது இந்த 48 லட்சம் ரூபாயை வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மாநிலத்தின் ஜனத் தொகையைப் பார்க்கும் போது நபர் ஒன்றுக்கு வெறும் 10 காசுதான் ஆகிறது. ஆகவே, இந்தப் பெரிய பிரச்சனைக்கு போதிய முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாகக் காணப்படவில்லை. இதுபோலத்தான், விலைவாசி உயர்வும். இன்றையதினம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்கும் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. ஆதலால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க பெரிய முயற்சிகள், திட்டங்கள் வகுத்ததாகக் கூறாமல், எந்தெந்தத் திட்டங்களினால் அரசு விலைவாசியைக் குறைத்திருக்கிறது என்று கூற இயலாமல் விலைவாசி விரமம் கவலை தருவதாகவே இருந்து வருகிறது என்று மட்டும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்பொழுது விலைவாசியைக் குறைக்க இந்த அரசால் முடியுமா என்பதில் நம்பிக்கை இழந்ததுபோல் தோன்றுகிறது. எனவே உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், நேர்மையான நிதியோகம் செய்யவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் உரையில் 10-வது பக்கத்தில் நாம் பார்க்கும்பொழுது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியனும், தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தொழிலாளர்களே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறியிருப்பது அரசியல் சட்டம் ஆர்டிக்கிள்

1972 சனவரி 28] [திரு. என். டென்னிஸ்]

19 (1) சி-யில் கூறப்பட்டிருக்கும் உரிமையைப் பறிப்பதாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் ஆர்டிகிள் 19 (4)-ல் கூறக்கூடிய ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்டிக்ஷன்ஸ் (Reasonable Restriction) இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருப்பது, இவ்விதமான ஒரு முடிவைக் கட்டுப்படுத்தாது, அதைக் காத்துக் கொள்ளாது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில் ஆர்டிகிள் 19 (4)-ல் பயனிக் ஆர்டர், மொராலிட்டிக்கு பங்கம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையிருந்தால்தான் ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்டிக்ஷன்சாக இருக்க முடியும். ஆனால் ஒரு தொழிற்சங்கம் அமைக்கப்படுவதற்குமுன் தொழிற்சங்கம் நடக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அதன் நோக்கங்கள் அறிவதற்கு முன் ஒரு தொழிற்சங்கமே அமைய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஆர்டிகிள் 19 (1) சி-யின் பிரகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள முயற்சிக்கிறேன்.

இது சம்பந்தமாக உயர்நீதி மன்றங்கள் பல தீர்ப்புகளை வழங்கி இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் திரு. ராமகிருஷ்ண வெர்ஸஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு (1952 மெட்ராஸ் 253) என்பதிலே தீர்ப்பும், ஆந்திரா ஹைகோர்ட்டில் சீதாராமசாரி வெர்ஸஸ் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ் (1958 ஏ.பி. 78) என்பதில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பைப் பார்க்கும் போது, அதன் ஸ்பிரிட்டைப் பார்க்கும்போது ஆர்டிகிள் 19 (1) (சி)-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை அரசின் இவ்வித நடவடிக்கை பறிப்பதாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது நடைமுறையில் வருமானால் இதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளைக் காக்கும் திறமையான தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான சுதந்திரம் அவர்கரிடத்திலிருந்து பறிக்கப்படுகிறது. பொதுவாழ்வில் உள்ள தன்னலமற்ற திறமைசாலிகளின் சேவையும் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. தொழிலாளர்கள் மேல் அவர்கள் விரும்பாத காரியம் சட்டம் மூலம் சுமத்தப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே ஒரு தொழிலாளியைத் தேர்ந்தெடுப்பது வேறு, தொழிலாளர்கள் மேல் நிர்ப்பந்தமாகத் திணிக்கப்படுவது வேறு. தொழிலாளர்களில் இருந்து தலைவராக வருகின்றவர்கள் தலைவர்களாக இருப்பதற்கு இப்போது பக்குவம் அடைந்திருப்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற முடியாது. தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். எஃபெக்டிவ் ஆக காரியங்களை எடுத்துக் கூறச் சந்தர்ப்பம் இருக்காது.

தேர்தல் வரும்போது கட்சி வந்துவிடுகிறது. நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ கட்சி வந்துவிடுகிறது. எவ்விதமாகச் சட்டம் அமைந்தாலும் எஃபெக்டிவ் ஆக செயல்படாது என்பதை ஆறிய

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1972 சனவரி 28]

வேண்டும். இதைத்தான் நாம் பஞ்சயாத்துத் தேர்தல்களிலே காண்கிறோம். ஆகையால் இத்தகைய ஒரு முடிவை எடுக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் நாம் வேளாண்மைத் துறையில் மாநிலம் பெரிய வெற்றி கண்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திர இந்தியாவில் ஆரம்ப காலத்தில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் சின்னங்கள்தான் காட்சியளிக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுகள். நவீன முறையில் பலவிதமான விவசாயத் திட்டங்கள் அன்றே வகுக்கப்பட்டன. இன்றும் அவற்றையேதான் பின்பற்றி வருகிறது. ஆனால் இன்று விவசாயத்தில் வேகம் குறைந்ததாக நடைமுறைகளில் காணப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. கடன் கொடுப்பதில், உரம் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடனை எல்லாம் விவசாயத்திற்காகத்தான் பயன்படுத்துகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க அரசு நடபடி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார அபிவிருத்தியிலும் முந்தைய அரசின் திட்டங்களைத் தான் இந்த அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. பல்பீப்லுஸ் ஆனால் மாதக் கணக்காக மாற்றப்படாத நிலைமை இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ரயில்வே இல்லாத குறை இருக்கிறது. சமீபத்தில் இதுபற்றிய அறிவிப்பில் இப்போது இதை எடுத்துக்கொள்ள “ரயில்வே போர்ட்” தீர்மானித்தால் மூன்று ஆண்டுகளில் வேலை முடிந்துவிடும் என்று கூறப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி ரயில்வே பாதைக்கு பிரையாரிடி கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் இல்லாத மாவட்டமாக இருக்கிறது. ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குளச்சல் துறைமுகம் தமிழ்நாட்டுக்கு மேற்குக் கடற்கரையில் இருக்கும் ஏக துறைமுகம். அதை அபிவிருத்தி செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குழித்துறை ஆற்றில் மாங்காடு, ஞாறமினைக்கடவு, தீக்குரிசி போன்ற இடங்களில் பாலங்களை கட்ட நடபடி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. இராசமாணிக்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கு மாண்புமிகு திரு. கந்தப்பன் அவர்களின் நன்றி கூறும் தீர்மானத்தையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 28] [திரு. கு. இ. ராசமாணிக்கம்]

ஆளுநர் அவர்கள் நடந்து முடிந்த யுத்தத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் யுத்தத்திற்கு எந்த விதமான ஆயத்தமும் இல்லாதிருந்த நேரத்தில் அது நம்மைத் தேடி வந்த காரணத்தால் தர்ம யுத்தத்தை நடத்தி பெருவெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். அந்த வெற்றியைப் பெறுவதற்கு உழைத்த முப்படைத் தளபதிகளுக்கும், தியாகம் செய்த படைவீரர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநில அரசின் பொருளாதார நிலைமைபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது இந்த மாநில மக்களுடைய வாழ்க்கையைச் செப்பணிடுவதற்குப் போதாத நிலையில் இருந்த போதிலும் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இந்த மாநில அரசு வேளாண்மைத் துறையிலும், மற்ற தொழில் துறைகளிலும் முயன்று நிறைவை ஏற்படுத்தி இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஒருகாலத்தில் அரிசி கிடைக்கவில்லை, சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை, எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை எல்லாம் மாற்றப்பட்டு இன்றையதினம் அது எல்லாம் தாராளமாகக் கிடைக்கிற அளவுக்கு, பொருளாதாரக் குறைபாடு இருக்கின்ற நிலையிலேயே, தங்களுடைய கவனத்தை இந்த அரசு செலுத்தி விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்து நிறைவு செய்திருக்கிறது.

இந்த நிறைவு தமிழகத்தில் மேலும் அதிக அளவு தொடர்ந்து ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். இன்றைய நிலையில் கிராமங்களுக்கு பஞ்சாயத்துகள், அதிகாரம் இல்லாமல் யூனியன் இருப்பது போல்—நமது மாநில அரசு அதிகாரமற்ற முறையில் ஒரு மாநில பஞ்சாயத்தாக அதிகாரம் இல்லாமல் தமிழக அரசு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவும், தன்னுடைய காரியங்களை மக்களுக்குச் செய்வதில் எந்தவித இடையூறும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவும், விரைந்து செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும், கூடுதலான உரிமைகள் வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறதே தவிர, மத்திய அரசைப் பலவினப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, சீர்துலைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. நடந்து முடிந்த இந்த யுத்தம் 14 நாட்கள் நடந்த நேரத்தில் யாருமே கூறாத, கேட்காத நேரத்தில் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 10 கோடி ரூபாயை நாட்டின் பாதுகாப்பு நிதிக்காக தமிழகம் கொடுக்கும் என்று அறிவித்தார்கள். தமிழக மக்கள் வாழ்க்கையில் பின்தங்கிய வர்களாக இருந்தாலும் கூட, நமது தலைவர் கேட்கிறார் என்ற அடிப்படையில் அதை மனதார ஏற்று பெரு மழையின் வெள்ளமாகப் பாதுகாப்பு நிதி சேருகின்ற அளவுக்கு நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் முதல்வர், கலைஞர் அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, எந்த ஒரு மாநிலமும் இவ்வளவு பெரிய தொகை அளவிற்குக் கூட அல்ல. கொடுக்கிறேன் என்று கூட யாரும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு வலிவுள்ளதாக இருக்க

[திரு. கு. இ. ராசமாணிக்கம்] [1972 சனவரி 28]

வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் முதல்வர் அவர்களால் அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் மாநில அரசு தன்னுடைய காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள உரிமைகளைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் பிரிவினை வாதம் என்று சொல்லுகிறார்கள், வங்க தேசத்தைக் காட்டுகிறார்களே என்று எதிர்தரப்பிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்று கழகத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியாது என்பதற்காக மத்திய அரசின் மூலமாக ஏதாவது தகராறை ஏற்படுத்தலாம் என்ற நோக்கத்துடன் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக்கூறுகிறவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர்களே தவிர வேறல்ல. ஏதோ பிரிவினை வாதத்தை மறை முகமாகக் கூறுவதாக, உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுவது நல்லதல்ல. அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பதை யாருடைய வீட்டிலும் கொண்டு போய் வைத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தாத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் உரிமைகள் கோரப்படுகின்றனவே தவிர வேறல்ல.

வேளாண்மைத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேறி வந்திருக்கிறோம். அதற்காக எத்தனையோ திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டப்பகுதியில் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 6 வருடத்திற்கு முன்பு இரு போக சாகுபடி செய்து வந்தவர்கள் இப்போது தமிழக அரசின் பகமைப்புரட்சி திட்டத்தின் காரணமாகவும், மின்சார பம்பு செட் வசதி, பாசன வசதி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் வசதி, பூச்சி மருந்து, உரங்கள் ஆகியவைகள் தந்ததன் மூலமாகவும் இருபோக சாகுபடி முப்போகச் சாகுபடி, கோடை கால பயிர்கள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இன்றையதினம் விவசாயத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்து இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி இருந்தபோதிலும், உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நிலை சில இடங்களிலும் தஞ்சை மாவட்டப் பகுதிகளில் மோசமாக இருக்கிறது.

கோயில், மடங்கள் போன்ற நிலங்களை குத்தகை, வார விவசாயம் செய்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு போகச் சாகுபடி செய்வதற்கே வாய்ப்பை இழந்து இருக்கிறார்கள். மற்றும் கோயில், மடங்களில் உள்ளவர்கள் கூடுதல் குத்தகை, வாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதால் இருபோக சாகுபடி செய்வதற்கு அனுமதி கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுடைய நிலையை யாரும் கவனிக்காததால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் விரும்பிய சாகுபடியை செய்வதற்கும் கோயில், மடங்களின் அதிகாரிகள் அவர்களை அனுமதிப்பது இல்லை. அதற்கான தனி மசோதா ஒன்று கொண்டு வந்தால், அவர்கள் இருபோக சாகுபடியோ அல்லது மூன்று போக சாகுபடியோ ஐ.ஆர். 8 போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதற்கோ, கரும்பு, பருத்தி முதலியவைகள் பயிரிடுவதற்கோ வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இதற்கு அத்தியாவசியமான

1972 சனவரி 28] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

பொருள்களை அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இப்போது பெரு நிலச் சொந்தக்காரர்களிடத்தில் உள்ள நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த மாதிரி, கோவில், மடாலயங்கள் நிலத்தையும் அரசு ஒரு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து, அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதை எடுத்துக்கொண்டால், இதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து தர முடியும். அவர்களுக்கு வேண்டிய உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள், விதைகளையும் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவேரி-கொள்ளிடம் ஆற்றின் நடுவில் மண்ணியாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. இந்த ஆற்றிலே உள்ள பிரச்சனை என்ன வேன்றல், இதனுடைய நுழைவாயில் மணல் அதிகமாக வருகிறது. இப்படி மணல் அதிகமாக வருவதால் தண்ணீர் வருவது இல்லை. கொள்ளிடத்தில் தண்ணீர் வந்தாலும் இந்த மண்ணி ஆற்றில் தண்ணீர் வருவது இல்லை. அதனால் பாசன வசதி இந்த ஆற்றின் பகுதிக்கு சரியாக செய்ய முடிவதில்லை. இந்தத் தலைப்பை சரி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கோ. சி. மணி அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, அவர்களே அதைப் பார்த்து இருக்கிறார்கள். இந்த வேலையைச் செய்து கொடுத்தால் திருப்பனந்தாள், பந்தமல்லூர் ஆகிய கடைமடைப் பகுதியில் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். இதற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தினை ஆராய்ந்து அதை அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது ஆற்றின் தலைப்பு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைத் தொடர்ந்து கவனித்து விவசாயிகளுக்கு அளவப்போது ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை இந்த அரசின் நல்ல எண்ணங்களையும், செயல்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் காட்டுகின்றது. பல வகையான நன்மைகளை செய்யக் காத்திருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்களோடு இந்த நாட்டு மக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் பேருரை மீது நடக்கக்கூடிய இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த உரையில் ஆளுநர் அவர்கள் கடந்த போரில் நம்முடைய முப்பன்ட்ரின் ஆற்றிய போரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே நாம் ஜாதி, மதம்,

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1972 சனவரி 28]

இனம், மொழி, கட்சி பாகுபாடின்றி அமைதியும் ஜனநாயகமும் நீழ்நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்ற உறுதிமொழி அடிப்படையில், அதை மெய்ப்பிக்கின்ற வகையில் இந்தப் போரை குறுகிய காலத்திலேயே—14 நாட்களுக்குள்ளேயே—வெற்றியடையச் செய்து இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நமது மாநில அரசு இந்தப் போரிலே உயிர் நீத்த வீரர்களின் குடும்பத்திற்கு பல சௌகர்யங்களைச் செய்து கொடுத்து இருக்கிறது என்றும் இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோத்தில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாஜி ராணுவத்தினரையும் நாம் மறக்கக்கூடாது. பல மாஜி ராணுவத்தினருக்கு இப்படிப்பட்ட சௌகர்யங்களை நாம் இன்னும் செய்யவில்லை என்று பல முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தப் போரில் தன்னுயிரை இழந்த போர் வீரர்களின் குடும்பத்தினருக்கும்—அந்த மாஜி ராணுவத்தினரின் குடும்பத்திற்கும்—இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசின் நோக்கம், ஏழை எளியவர்களின் நலனை அபிவிருத்தி செய்வதுதான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாம் வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால், இன்றைய தினம் ஏழைகள் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள், பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த ஏழைகளின் வாழ்வு மலரவேண்டுமானால், கிராமங்களில் வாழ்கிற மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். கிராமங்கள் மலர்ந்தால்தான் நகரங்கள் மலரும். நகர்கள் மலர்ந்தால்தான் மாநிலம் மலரும். ஆகவே என்னென்ன நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அந்த மக்களின் வாழ்வு மலருமோ அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் வேளாண்மையில், உணவு உற்பத்தியில் 3.84 சதம் உயர்ந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. பொதுவாக நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டிருந்தாலும், சென்னை, செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, நீலகிரி ஆகிய வற்றில் ஒரு சில பகுதிகள் நீங்கலாக, தென்மேற்குப் பருவமழை பொய்த்ததால் சரியான விளைச்சல் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே மழை பெய்யாததால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள விவசாயிகள் நிலைமை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அவல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப்பகுதியை ஏற்கெனவே, பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் விண்ணப்பம் செய்து இருக்கிறார்கள். அதைக் கருத்தில் கொண்டு அந்தப் பிரதேசத்தை பஞ்சப்

1972 சனவரி 28] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

பிரதேசம் என்று அறிவித்து பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு செய்ய வேண்டிய சகலபணிகளையும் உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு விவசாயிகள் முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். விவசாயிகள் வாங்கியுள்ள இந்தக் குறுகிய காலக்கடன்களை நீண்ட காலக் கடன்களாகவும், நீண்டகாலக் கடன்களுக்கு தவணையை அதிகரித்தும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தோ-ஜெர்மன் மேம்பாட்டு திட்டத்தின்கீழ் உருளைக் கிழங்கு விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு விதை கொடுப்பதற்கு அந்தப்பண்ணையில் விதையில்லை. அங்கே உள்ள விதைப் பண்ணைகளில் பனி விழுந்த காரணத்தால் கருகிப்போய்விட்டதால் விவசாயிகளுக்கு விதை கிடைக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு விதை கிடைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருப்பதால், ஏற்கெனவே பெற்ற கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத காரணத்தால், மேற்கொண்டு கடனை வாங்கி விவசாயிகள் விதை வாங்கி பயிர் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கடன்களைத் திருப்பி வசூல் செய்வதை கொஞ்சம் காலங்கடத்தியும், புதியதாக கடன்கொடுப்பதற்கும் வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இந்த பூச்சிகொல்லி மருந்து கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு பூச்சிகொல்லி மருந்துகளை அரசாங்கத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவற்றைப் பாதி மானியமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : உருளைக்கிழங்குக்கு போடும் பெஸ்டிசைடா அல்லது வேறு பெஸ்டிசைடா, எது கொடுக்கவேண்டும்?

திரு. கு. அ. பொம்மன் : அடுத்தபடியாக, கிராம மின்சாரம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களில் மின்சார முழுமை விழாக்கள் கொண்டாடிவருகிறோம். நீலகிரியில் தான் அதிகமான மின் சக்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனாலும், என்னுடைய தொகுதி தோட்டப் பகுதியாக இருப்பதால், தொழிலாளிகளுக்கு முதலாளிகள் மின் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் முதலாளிகளோடு பேசி, தொழிலாளிகளுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன் [1972 சனவரி 28]

இந்த உரையிலே கிராமப்பணிகள் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் ரோடு வசதி சரியாக இல்லை. பஞ்சாயத்து ஏரியாவில், ரோடுகள் போட பஞ்சாயத்துக்கு வசதி இல்லை. விவசாயப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல, வாகன வசதிகளும் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நிதி வசதியில்லாத நிலையில் பஞ்சாயத்துக்களும் இருப்பதால், அந்த ரோடுகளை சர்க்காரிலேயே மராமத்து இலாகாவிலே எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மற்ற ஜில்லாக்கள் போல் இல்லாமல், மலைகளாக இருப்பதால், சாதாரணமாக ஒரு ரோட்டுக்குக் கொடுப்பதைவிட இரண்டு மடங்கு நீலகிரிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, அரிஜன மக்களுக்கு தொகைகள் ஒதுக்கி யிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரிஜனங் களுடைய ஜனத்தொகை அடிப்படையில் அது போதாது. அரிஜனங்களுக்கு நிலம், வீடு கொடுப்பதுபற்றி தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், வீடு நிலம் கொடுக்க வசதிகள் குறைவாக இருக்கிறது. கேட்டால் தடை உத்தரவு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பரிசீலனையை உடனடியாகச் செய்து முடித்து மக்களுக்கு வீடு, நிலம் கொடுக்க தக்க வழியில் ஏற்பாடுகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் பகுதியில் அரிசி விளைவு மிகக் குறைவு. கூடலூர் பகுதியில்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களில் விளையும். மற்றப் பகுதிகளுக்கு வேறு வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்துதான் வரவேண்டும். விலை அதிகமாக இருப்பதால், எங்கள் பகுதியில் 'பேர் ப்ரைஸ் ஷாப்'கள் அமைத்து, மக்களுக்கு அரிசி முதலியவற்றை வின்னியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தோடு என் உரையை முடிக்கிறேன். ஆனால், போதிய நேரம் இல்லாததால் என் கருத்துக்களை பூராவும் சொல்ல முடியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, நாளைக்காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

22. Notification issued with G.O. Ms. No. 15, Excise and Prohibition, dated the 17th August 1971 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]